

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה מדינת ישראל – המחלקה לחקירות שוטרים
ע"י ב"כ עו"ד עדי וולנרמן

נגד

הנאשם יהב בן יעקב סימן
ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי ועו"ד משה וייס

הכרעת דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20

בית המשפט מזכה את הנאשם בדין

כתב האישום והשתלשלות ההליך

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי המיוחס לנאשם בכתב האישום המתוקן (תיקון טכני, הוגש ביום 29/01/18) – בתאריך 22/02/17, בשעת צהריים, הגיעו שני בלשים, בבגדים אזרחיים, לדירה בעיר אשקלון, לצורך איתור חשוד בעבירת התפרצות, אשר, על פי מידע שהתקבל, אמור היה להימצא באותה דירה. בדירה שהו, באותה העת, שני חשודים, וזמן קצר לאחר הגעת השוטרים, הגיע למקום אדם שלישי – המתלונן, אשר מסר, כי מתגורר בדירה.

הבלשים הזדהו בפני הנוכחים בדירה וקיבלו הסכמתם לערוך במקום חיפוש. לאחר שבחיפוש ראשוני נמצאו פריטים, אשר חשודים כגנובים – התקשר אחד הבלשים לנאשם, אשר שירת, באותה העת, כקצין מודיעין ובילוש בתחנת המשטרה באשקלון, בדרגת רפ"ק, וביקש סיוע.

הנאשם יצא למקום ביחד עם בלש נוסף.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 על פי הנטען בכתב האישום, עם כניסתו של הנאשם לדירה – ניגש למתלונן וסטר בפניו.
3
4 לאחר מכן, החל הנאשם לתחקר את הנוכחים בדירה, מי מהם ישן באחד החדרים ונמסר לו, כי
5 המתלונן הוא הישן בחדר זה. הנאשם ניגש למתלונן, אחז בכתפו והובילו לאותו החדר.
6
7 בתוך החדר, החל הנאשם לתחקר את המתלונן בשאלות בשפה העברית, והמתלונן השיב לו, כי אינו
8 מכיר את השפה.
9
10 בתגובה, נטל הנאשם מקל מברזל שהיה מונח בחדר והכה את המתלונן מספר פעמים ברגליו, בכתפו
11 ובגבו, תוך שממשיך לתחקר אותו בשפה העברית, כאשר המתלונן חוזר ואומר, כי אינו מבין את
12 השפה. המתלונן החל ללכת אחורנית ואחד השוטרים, שזהותו אינה ידועה למאשימה – אחז אותו
13 בידו.
14
15 על פי הנטען, רק כאשר הודה המתלונן, כי הפריטים שנמצאו בחדר הם שלו – חדל הנאשם להכות
16 אותו והוביל אותו אל מחוץ לחדר.
17
18 לאחר שהמתלונן יצא מהחדר, אחז הנאשם במאוורר שהיה בדירה והטיחו בגבו של המתלונן.
19 כתוצאה מכך נפל המתלונן על הרצפה. הבלש הנוסף, שהגיע עם הנאשם, נטל המאוורר מידי וזרק
20 אותו הצידה.
21
22 על פי הנטען, בהיות המתלונן שוכב על הרצפה – בעט הנאשם בבטנו.
23
24 המתלונן ויתר הנוכחים – נעצרו, נאזקו והובאו לתחנת המשטרה.
25
26 על פי הנטען, בעקבות מעשיו המתוארים של הנאשם – נגרמו למתלונן חבלות ושפשופים בגבו,
27 בכתפו השמאלית וברגלו השמאלית והוא נזקק לטיפול רפואי.
28
29 הנאשם כפר באשמה.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

- 1
2 הנאשם אישר נוכחותו במקום, אך הכחיש, כי תקף את המתלונן באופן כלשהו ולטענתו – אם
3 הותקף, לא היה זה על ידי הנאשם ואף לא בנוכחות הנאשם.
4
5 ההגנה ייחסה את התלונה למחלוקת "מתועדת, רשומה וידועה" בין הנאשם לבין שוטר אחר בתחנת
6 המשטרה – אותו בלש שהגיע עמו למקום.
7
8 מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:
9 ע.ת. 1 רס"ר פבל וילנסקי - ראש משמרת בילוש;
10 ע.ת. 2 רס"ב רפי נחמני - רכז מודיעין;
11 ע.ת. 3 עומר אסמאעיל דיריה - המתלונן;
12 ע.ת. 4 עו"ד אכרם חסונה, אשר ייצג את המתלונן בהליך המעצר;
13 ע.ת. 5 ד"ר זאב לויטס – רופא בשב"ס;
14 ע.ת. 6 רס"ב עוזי קטני – חוקר בתחנת אשקלון, אשר גבה אמרות מהמתלונן;
15 ע.ת. 7 רס"ר אופיר אבהר – רכז מודיעין;
16 ע.ת. 8 מר דרור תא-שמע – חוקר מח"ש;
17 ע.ת. 9 רס"ב יניב חמו – חוקר בתחנת אשקלון, אשר גבה אמרות מהמתלונן;
18 ע.ת. 10 רס"ב משה כץ – בלש.
19 ע.ת. 11 רס"מ יניב אביטן – איש מעקב טכני בתחנת אשקלון;
20
21 מטעם התביעה – הוגשו המוצגים הבאים:
22 זכ"ד הבהרה מיום 23/02/17, בעריכת ע.ת. 2, מסומן כ"ג בתיק החקירה – ת/2;
23 דוח פעולה מיום 22/02/17, בעריכת ע.ת. 2, מסומן ל"ד בתיק החקירה – ת/3;
24 אמרת המתלונן ע.ת. 3, מיום 22/02/17, שעה 19: 39, מסומנת א'1 בתיק החקירה – ת/4;
25 אמרת המתלונן ע.ת. 3, מיום 26/02/17, שעה 08: 19, מסומנת ב'1 בתיק החקירה – ת/5;
26 אמרת המתלונן ע.ת. 3, מיום 13/06/17, שעה 09: 00 מסומנת 1 בתיק החקירה – ת/6;
27 אמרת המתלונן ע.ת. 3, מיום 15/06/17, שעה 09: 50, מסומנת ג'1 בתיק החקירה – ת/7;
28 אמרת המתלונן ע.ת. 3, מיום 26/07/17, שעה 09: 50, מסומנת ד'1 בתיק החקירה – ת/8;
29 אסופת תמונות המתלונן ע.ת. 3, מסומנות י.ד.1 בתיק החקירה – ת/9;

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 פרוטוקול הארכת מעצר ימים מיום 23/02/17, תיק מ"י 17-02-50665, מסומן 7 בתיק החקירה –
2 ; 10/ת
3 זכ"ד תרשומת ראיון המתלונן ע.ת. 3 במח"ש, מיום 06/09/18 – ת/11;
4 מכתב תלונה מיום 27/02/17, בעריכת ע.ת. 4 – ת/12א';
5 מכתב תזכורת מיום 23/03/17, בעריכת ע.ת. 4, מסומן ב' בתיק החקירה – ת/12ב';
6 מכתב תזכורת מיום 04/04/17, בעריכת ע.ת. 4, מסומן ח' בתיק החקירה – ת/12ג';
7 מכתב בנוגע לצירוף פרוטוקול מיום 19/04/17, בעריכת ע.ת. 4, מסומן ה' בתיק החקירה – ת/12ד';
8 גיליון רפואי, נושא תאריך 23/02/17, בעריכת ע.ת. 5, מסומן ג' בתיק החקירה – ת/13;
9 גיליון רפואי, נושא תאריך 23/02/17, בעריכת מרק זלדנקי – ת/14;
10 אמרת ע.ת. 6 מיום 28/06/17, שעה 10: 12, מסומנת 7 בתיק החקירה – ת/15;
11 אמרת ע.ת. 6 מיום 10/07/17, שעה 55: 09, מסומנת 7א' בתיק החקירה – ת/16;
12 אמרת ע.ת. 7 מיום 28/06/17, שעה 48: 21, מסומנת 15 בתיק החקירה – ת/17;
13 אישור רפואי בעניינו של השוטר יוסף בן דוד – ת/18;
14 אישור רפואי בנוגע לבתו של ע.ת. 9 – ת/19;
15 אמרת ע.ת. 9 מיום 10/07/17, שעה 20: 09, מסומנת 18 בתיק החקירה – ת/20;
16 מזכר מיום 26/02/17, בעריכת ע.ת. 9, מסומן י"ח בתיק החקירה – ת/21;
17 תמונות המתלונן – ע.ת. 3, צולמו ביום 26/02/17 על ידי ע.ת. 9, מסומנות ל"ט בתיק החקירה –
18 ; 22/ת
19 דוח פעולה מיום 22/02/17, בעריכת ע.ת. 10, מסומן ט"ז בתיק החקירה – ת/23;
20 זכ"ד בעריכת ע.ת. 10 מיום 23/02/17, מסומן כ"ט בתיק החקירה – ת/24;
21 דוח פעולה בעריכת ע.ת. 10 מיום 22/07/17, מסומן ל"א בתיק החקירה – ת/25;
22 אמרת ע.ת. 10 מיום 28/06/17, שעה 46: 13, מסומנת 12 בתיק החקירה – ת/26;
23 תשריט שערך ע.ת. 10 במח"ש, מסומן ע.ג. 1 בתיק החקירה – ת/27;
24 אמרת ע.ת. 7 בכתב האישום (לא העיד בבית המשפט) מיום 28/06/17, שעה 10: 10, מסומנת 8 בתיק
25 החקירה – ת/27א;
26 אמרת ע.ת. 7 בכתב האישום (לא העיד בבית המשפט) מיום 10/07/17, שעה 43: 09, מסומנת 8א'
27 בתיק החקירה – ת/28;
28 אמרת ע.ת. 11 מיום 28/06/17, שעה 55: 09, מסומנת 10 בתיק החקירה – ת/29א';
29 תמלול האמרה דעליל – ת/29ב';

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 תמלול שיחה "חפשית" שנערכה עם ע.ת. 11 במהלך הפסקה בחקירה – ת/30 ;
2 תרשומות שיחה עם ע.ת. 11 – ת/31א'ג' ;
3 זכ"ד צילום הובלה והצבעה שנערכו עם ע.ת. 11, מיום 22/02/17, מסומן ל' בתיק החקירה – ת/32 ;
4 דוח פעולה בעריכת ע.ת. 11 מיום 22/02/17, מסומן ל"ה בתיק החקירה – ת/33א' ;
5 זכ"ד הבהרה לדוח הפעולה דלעיל בעריכת ע.ת. 11 מיום 26/02/17, - ת/33ב' ;
6 תמונת ע.ת. 11 בעת חקירתו – ת/34 ;
7 תיק מוצגים מוסכם – ת/35 – ת/64.

8
9 מטעם ההגנה – העיד הנאשם בלבד, תחילה, עתרה ההגנה לזמן עדי ההגנה נוספים, חלקם לא ניתן
10 היה לאתר, בהיותם תושבי אזור יהודה ושומרון. בנוגע לחלקם האחר – משכה ההגנה עתירתה.

11
12 מטעם ההגנה הוגשו המוצגים הבאים :
13 דוח פעולה, מיום 22/02/17, בעריכת ע.ת. 1 - מסומן י"ג בתיק החקירה – נ/1 ;
14 אמרת ע.ת. 1, מיום 28/06/17, שעה 27:20 – מסומנת 11 בתיק החקירה – נ/2 ;
15 אמרת ע.ת. 2 במח"ש מיום 28/06/17, שעה 20:10 – מסומנת 14 בתיק החקירה – נ/3 ;
16 אמרת ע.ת. 2 במח"ש מיום 28/06/17, שעה 20:10 – מסומנת 14א' בתיק החקירה – נ/4 ;
17 אמרת ע.ת. 2 במח"ש מיום 28/06/17, שעה 56:22 – נ/5 ;
18 זכ"ד מיום 09/04/17, בנוגע לשיחה עם ע.ת. 4, בעריכת ע.ת. 8, מסומן ד' בתיק החקירה – נ/6.

סקירת התמונה הראייתית

19
20
21
22
23 להלן תובא סקירה של העדויות שנשמעו והמוצגים שהוגשו, ככל שהמדובר בפרטים שרלוונטיים
24 להכרעה בלבד.

25
26 ע.ת. 1 רס"ר פאבל וילנסקי, מסר, בחקירתו הראשית, כי שימש כראש משמרת בילוש בזמן האירוע,
27 הגיע לדירה נושא כתב האישום לאחר שהנאשם הזמין סיוע. הנאשם פגש אותו בכניסה ואמר לו
28 לקחת את העצור שישב בסלון. הזמן בו שהה במקום עמד על דקה וחצי – שתי דקות. בדירה היו

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 שוטרים נוספים. תחילה זכר העד את ע.ת. 10 ובהמשך, לאחר רענון זיכרון סיפר, כי היה במקום גם
2 ע.ת. 11. לדבריו, ע.ת. 10 שמר על העצור.
3 העד מסר, כי כאשר שהה במקום, לא הבחין בשימוש בכח, אך שמע צעקות. לאחר ריענון זיכרון,
4 הוסיף, כי שמע חבטה בגוף, או נפילה וכן צעקה "של כאב או משהו", לא משהו שהבין, צעקות "איה
5 איה".

6
7 העד עזב את המקום במהירות, היות שזה לא היה אירוע שבטיפולו ולא חפץ להיות חלק מאותו
8 אירוע (עי' 7 ש' 23 - 25).

9
10 בחקירתו הנגדית, אישר, כי בעת חקירתו במח"ש נאמר לו, שלא רשם דוח פעולה באירוע, למרות
11 שדוח כזה נרשם על ידו (נ/1). לטענתו, רק ביום בו הגיע לבית המשפט, נאמר לו, שקיים דוח פעולה
12 שהוא רשם בזמן האירועים. הדוח נרשם של ידו בזמן אמת ולא ניתן לשנות את התאריך בדוח, היות
13 שזה תאריך שנותן המחשב.

14
15 יצוין, בדוח נ/1 אין תיעוד על התנהלות חריגה.

16
17 עוד אישר העד, לשאלת הסניגור, כי הצעקות שנשמעו לא הגיעו מכיוונו של המתלונן – ע.ת. 3, אשר
18 עמד בסלון, במקום בו היה בידי העד לראותו (עי' 10 ש' 28 – 30).

19
20 לשאלה האם סיפר לו המתלונן – ע.ת. 3, בדרך לתחנת המשטרה, שהוא הוכה, השיב העד, כי
21 המתלונן לא דיבר אתו כלל (עי' 11 ש' 4 - 5).

22
23 בנוגע להשתלשלות האירועים בחקירתו במח"ש, אישר העד, כי תחילה מסר שאינו זוכר שימוש בכח
24 באירוע, אך אז שינה את גרסתו. כשנשאל, מה אירע שהביא לשינוי הגרסה סיפר, כי נערכה הפסקה
25 בחקירה, במהלכה אמר לו החוקר, ש"במח"ש יודעים הכל", שהוא (העד) "היה וראה" וכן שכדאי
26 שיתחיל לדבר, אחרת יסיים את תפקידו במשטרה.

27
28 העד אישר, כי שירת זמן רב ביחד עם חלק מהשוטרים הנוספים שנחקרו באירוע ולעומת זאת,
29 הנאשם היה קצין חדש, כשלושה חדשים ביחידה בלבד.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 בחקירתו החוזרת, הוסיף העד, כי אמנם הנאשם פגש אותו בכניסה לדירה, אך לא עמד לידו כל משך
3 שהותו במקום, אלא גם נכנס לחדרים.
4
5 ע.ת. 2 רס"ב רפי נתמני, רכז מודיעין, הגיע לדירה ביחד עם ע.ת. 10. כשהגיע למקום, הבחין בשני
6 חשודים, בני מיעוטים ובהמשך, הצטרף חשוד נוסף. אחד החשודים זרק דבר מה מהחלון. העד ירד
7 למטה ותפס תעודת זהות מזויפת. במקביל לחזרתו לדירה, התקשר לנאשם וביקש סיוע. הנאשם
8 הגיע לאחר כמה רגעים, ביחד עם ע.ת. 11. כשנכנס לדירה, רץ לכיוון אחד החשודים, תפס אותו
9 בכתפיו והפילו לרצפה, רץ לכיוונו ונצמד אליו. בשלב זה, לטענת העד, הסתובב ויצא מהדירה, כי יזה
10 לא היה נראה לו לענין. לאחר רענון זכרון הוסיף, כי הנאשם בעט באותו חשוד. לאחר רענון זכרון
11 נוסף הוסיף, כי הנאשם החזיק בידו מוט, באורך כחצי מטר, בצבע חום.
12
13 העד כתב דוח פעולה וזכ"ד הבהרה המתעדים את האירוע – ת/3 - ת/2, בהתאמה. יצוין, אין מתועד
14 במסמכים אלו אירוע חריג כלשהו.
15
16 העד סיפר, כי היתה תנועה ערה בדירה, זה נכנס וזה יוצא.
17
18 העד סיפר, כי זומן לחקירה במח"ש, שם שהה משעה 08:00 עד 23:00, בתא קטן, ממוזג מאוד וכל
19 העת נאמר לו, כי אם לא יאמר את האמת – ייעצר. לדבריו עבר העד תשאולים קשים על ידי מספר
20 חוקרים, זה יוצא וזה נכנס, בכל פעם השאירו אותו לבד בחדר לאחר שתשאלו אותו. לאחר מכן,
21 הובא ע.ת. 11 להתעמת מולו וזה מסר, שהיה נוכח עם העד והם ראו יחד את הדברים.
22
23 העד סיפר, כי כאשר ירדו יחדיו מהדירה אמר לו ע.ת. 11, איך הנאשם השתולל, אך הוא ניסה לא
24 להקשיב ולהדחיק זאת. ע.ת. 11 אמר לו, שזה היה מיותר, שהנאשם התפרע והשתולל על החשודים.
25
26 בחקירתו הנגדית, הוסיף, כי לאחר שהנאשם הגיע לדירה, ביחד עם ע.ת. 11, הצטרפו למקום גם
27 מספר שוטרי סיור, הוא אינו זוכר כמה.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 כשהטיח בפניו הסניגור דברים שמסר המתלונן ע.ת. 3 באמרתו ת/6, כי אותו שוטר שהכניס אותו
2 לדירה, הושיב אותו, דיבר אתו בעברית, שהוא לא הבין ולאחר מכן – נטל מקל מברזל והחל להכותו
3 וכי הנאשם לא היה בדירה באותה העת, אלא רק העד ו-ע.ת. 10, הכחיש זאת וטען "לא היה דבר
4 כזה". עם זאת, אישר, כי הוא שהכניס את המתלונן ע.ת. 3 לדירה וערך עליו חיפוש, תוך שלקח
5 ממנו את הטלפון הנייד (ע' 24, ש' 12 – 20).

6
7 כשהוטח בפניו, כי לדברי המתלונן, באמרתו ת/7, דווקא כשהגיעה לדירה תגבורת, כלומר הנאשם
8 והשוטרים הנוספים – הפסיקו המכות, השיב כי אינו יכול לענות על כך, אך הוא (העד), יודע מה הוא
9 ראה (ע' 25, ש' 27 עד ע' 26, ש' 1).

10
11 העד אישר, כי בחקירתו במח"ש, לא סיפר, כי הגיע לדירה עם ע.ת. 10, אך טען, כי השמיט את שמו
12 של ע.ת. 10 בתום לב, היות שלא זכר זאת (ע' 26 ש' 2 – 6).

13
14 העד אישר, כי כיום עומד לדין משמעתי בשל כך, שבדוחות שכתב בזמן האירוע לא תיאר שימוש
15 בכח.

16
17 העד סיפר עוד, כי במהלך חקירתו, הכניסו אותו לבדיקה אצל איש פוליגרף, אשר הגיע מהשב"כ
18 ואמר לו להגיד את האמת. לדבריו, אותו בודק פוליגרף סיפר לו, שחברים שלו ירו במחבלים ויצאו
19 מזה בלי בעיות ושאלם הוא יגיד את האמת, הכל יהיה בסדר. לאחר שיחה זו, סירב העד לבדיקת
20 הפוליגרף, לטענתו, כי מצבו הנפשי לא אפשר לו וכי לאחר כל השעות בהן שהה בחדר החקירה 'לא
21 היתה לו שליטה על הגוף'. עוד אישר, כי בזמן החקירה שנערכה לאחר מכן, נאמר לו, כי פרנסתו
22 תלויה בחקירה זו וכי "אם זה לא יסתדר" – הוא ייעצר. למרות זאת, עמד העד תשע שעות על כך,
23 שלא ראה דבר. לאחר מכן, נלקח לשירותים ונאמר לו, שהם מכירים את כל הסיפור וכי הנאשם הוא
24 הבעיה. לאחר שיחה זו, מסר, כי אמנם לא הבחין בכלום במהלך האירוע, אך לאחר האירוע שמע מ-
25 ע.ת. 11, כי הנאשם השתולל בדירה.

26
27 העד אישר, כי לאחר מכן עבר יותר מבדיקת פוליגרף אחת.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 העד אישר, כי כל שראה בדירה היה, שהנאשם נתן מעין דחיפה או מכה לאחד החשודים, אך לא
2 ראה אותו מכה עם מוט הברזל. העד אינו יודע, מי משלושת החשודים שנכחו בדירה נפגע מהנאשם.
3
4 עוד אישר העד, כי אינו בטוח אם ראה בעיטה של הנאשם בחשוד (ע' 29 ש' 29 עד ע' 30 ש' 4).
5
6 העד אישר, כי משרת עם השוטרים הנוספים שנחקרו שנים ארוכות, לעומת זאת - הנאשם היה קצין
7 חדש ביחידה, שירת כשלושה חדשים. עוד אישר, כי בין הנאשם לבין ע.ת. 11 היתה, באותה תקופה -
8 "מחלוקת קשה" (ע' 30 ש' 16 – 19).
9
10 ע.ת. 3 – המתלונן עומר איסמאעיל דיריה, סיפר, בחקירתו הראשית, כי הגיע למקום כשזהה בלתי
11 חוקי, היות שרצה לעבוד.
12
13 כאשר נכנס לדירה, היו במקום שניים נוספים, שהתגוררו עמו ושני שוטרים מהבילוש. אחד תפס
14 אותו, משך אותו מהחולצה בכתף, הכניס אותו לדירה, הכניס אותו לחדר וערך עליו חיפוש.
15
16 כשנשאל, מתי החלה האלימות, השיב, כי זה היה כאשר השוטרים הבחינו בדברים הגנובים וכי מי
17 שנכח בדירה באותו זמן – היו שני השוטרים מהבילוש (ע' 33, ש' 29 עד ע' 34, ש' 4).
18
19 לאחר מכן, הגיעו לדירה שוטרים נוספים, גם בילוש וגם משטרה. כשהגיע הבילוש השני לדירה, הוא
20 היה עומד ואחד הבלשים נתן לו סטירה. לאחר מכן, הם התווספו לאלה שהיו במקום והחלו לעשות
21 חיפוש. הבלשים שאלו של מי הרכוש שנמצא במקום. תחילה תושאל אחד אחר מחבריו הנוכחים
22 שהיה בדירה ולאחר מכן קראו לעד והוא היה עם הבילוש בחדר לבד.
23
24 כשנשאל שוב באיזה שלב החלה האלימות, השיב, שזה היה כשהגיע "הבילוש השני" לדירה (ע' 35 ש'
25 22 – 24) וכי רק שוטר אחד הכה אותו במהלך האירוע, כשוטר נוסף – החזיק אותו. זה היה
26 כשתושאל - האם הפריטים שנתפסו הם שלו והוא הכחיש זאת. אז, טען העד, כי בלש אחד החזיק
27 אותו והשני – הכה בו באמצעות מקל, אולי מקל של מאוורר.
28
29 כשנשאל – איזו אלימות היתה בהמשך, השיב, כי לא היתה (ע' 36 ש' 8 – 11).

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 לדבריו, תמונות החבלות ת/9, צולמו על ידי עורך דינו.

2
3 לדבריו, בחקירתו הראשונה במשטרה, הודה בהתפרצויות, אך הוא לא אמר את האמת. למרות זאת,
4 קיבל מאסר וסיים עם הענין.

5
6 בחקירתו הנגדית אישר, כי נחקר על ידי מח"ש בהיותו בכלא.

7
8 העד אישר, כי מסר לחוקרי מח"ש, כי מסוגל לזהות את השוטרים שהכו אותו, אך למרות זאת לא
9 נערך מסדר זיהוי והוא גם לא הופגש עם השוטרים כדי שיכול להצביע עליהם.

10
11 כשנשאל, האם כיום מסוגל לזהות מי מהשוטרים הכה אותו השיב: "מה אתה מצפה, אחרי שנה
12 וחצי, פעם אחת אדם אחד הרביץ לי, אני אזהה אותו?".

13
14 כשעומת העד עם דבריו באמרה ת/6, לפיהם – הוכה על ידי אותו שוטר שמשך אותו לתוך הדירה
15 והוא נתן לו מכות בזרועות, בכתפיים ובגב, השיב, כי היום הוא מספר מה שהוא זוכר עכשיו, אולי
16 שיקר אז (עי' 41 ש' 8-9).

17
18 לשאלה האם, בין גביית אמרתו הראשונה במח"ש ת/6 לבין יתר האמרות, נאמר לו מפי החוקרים,
19 שהם יודעים מי הרביץ לו, השיב "אני חושב שכך" (עי' 41 ש' 26 – 28). עוד אישר, כי חושב שנאמר לו,
20 שהקצין הגדול הוא זה שהרביץ לו (עי' 42 ש' 1 – 3).

21
22 עם זאת, עמד על כך, שהיום הוא בטוח, שהשוטרים שהגיעו ב-"נגלה" השניה הם שהרביצו לו. וכי
23 בחקירתו הראשונה במח"ש – שיקר. כנשאל מדוע, אם כך, מסר באמרתו הראשונה במח"ש, כי
24 השוטרים שהיו בדירה כאשר הגיע למקום – הם שהרביצו לו, השיב, כי אינו זוכר. כשנשאל על כך
25 שוב על ידי בית המשפט - השיב, כי יתכן ששיקר או שלא זכר.

26
27 כאשר המשיך הסניגור לאמת אותו עם גרסאותיו השונות – סירב להשיב לשאלות נוספות, ואמר
28 "די, זה מה שיש לי להגיד" (עי' 42 ש' 27). ובהמשך, מסר כי אינו זוכר.

29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בחקירתו החוזרת שב וטען, כי מי שהכה אותו שוטר מה"נגלה" השניה.

2
3 כאשר נשאל על ידי בית המשפט, מה הסיבה לשינוי הגרסאות – מסר: "אולי שכחתי, אולי לא זכרתי
4 דברים ... יכול להיות ששיקרתי או לא זכרתי" (ע' 44 ש' 15 – 21).

5
6 ע.ת. 4 עו"ד אכרם חסונה, שימש כסניגורו של הנאשם, מטעם הסניגוריה הציבורית. העד מסר,
7 בחקירתו הראשית, כי בעת הארכת מעצרו של המתלונן – צילם את התמונות ת/9, לאחר שהמתלונן
8 סיפר לו, כי הוכה על ידי הבלשים. בנוסף, תיעד את הפרטים, שמסר לו המתלונן, ושלח למח"ש.

9
10 בחקירתו הנגדית, אישר, כי העלה את התלונה על הכתב כבר בעת הארכת המעצר הראשונה של
11 המתלונן.

12
13 עוד הוסיף, כי שופטת המעצרים הורתה להפנות את הפרוטוקול למח"ש.

14
15 כן אישר, כי מרשו נחקר זמן רב יחסית לאחר מסירת התלונה (בחודש 06/17), למרות ששלח למח"ש
16 תזכורות.

17
18 ע.ת. 5 ד"ר זאב לויטס, משמש כרופא בשב"ס. הגיליון הרפואי שערך – ת/13 – הוגש חלף חקירתו
19 הראשית. בהתאם להוראת בית המשפט, בדק העד את המתלונן ומצא: "שפשוף עור באזור כתף
20 שמאל, גב, רגל שמאל ללא נפיחות רקמות". עוד ציין, כי המתלונן אינו מעוניין בטיפול משכך כאב.

21
22 בחקירתו הנגדית, מסר, כי כל עצור המגיע לבית הסוהר – נבדק מיד בבדיקה רפואית, וכי אף
23 המתלונן נבדק, כאשר הגיע למעצר, אך לא התלונן בדבר חבלות כלשהן, ומכאן הוא מסיק – שלא
24 היתה לו כל בעיה אז. העד הוסיף, כי לפי מצב השפשוף ביום בו בדק את המתלונן – יתכן שהחבלות
25 נגרמו לפני כשבוע ימים, וכי לא היתה נפיחות רקמות, מה שמעיד על כך, שלא היה משהו חריג,
26 המצדיק מתן טיפול תרופתי או אחר. העד מסר את דוח החובש המתעד את בדיקת המתלונן עם
27 מעצרו (ת/14), אשר, על פי העולה ממנו, לא נמצאו סימני חבלה כלשהם אצל המתלונן עם קליטתו,
28 לרבות ממצאים כלשהם בגב, בבטן ובגפיים.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בחקירתו החוזרת, עמד על כך, כי לא ניתן לקבוע את מועד החבלות וזאת גם לאחר שהוצגו לו
2 התמונות הצבעוניות של החבלות.

3
4 בחקירה נוספת להגנה, ברשות – מסר, כי הנפיחות מופיעה בשלב הראשון שלאחר החבלה. במקרה
5 זה לא מצא נפיחות.

6
7 ע.ת.6 רס"ב עוזי קטני – חוקר בתחנת אשקלון של משטרת ישראל.

8
9 העד גבה אמרות המתלונן (ת/4 – ת/5) וכן מסר שתי אמרות בחקירה במח"ש (ת/15 – ת/16).

10
11 בחקירתו הראשית מסר, כי באמרה הראשונה שנגבתה מהמתלונן וכן משותפיו לדירה – לא נטען
12 דבר בנוגע אלימות שהופעלו כלפי מי מהם. בחקירה נוספת, שערך בתאריך 26/02/2017, נטען, כי
13 היו שתויים בעת שנגבתה אמרתם הראשונה וכי ננקטה אלימות מצדם של השוטרים באירוע.

14
15 העד עומת עם כך, שבזמן החקירה נשמע מפי חוקר נוסף ששהה עמו – ע.ת.9 המשפט - "איזה
16 בושות החבר שלך עושה" אך טען, כי לא ידוע לו למה התכוון.

17
18 בחקירתו הנגדית, סיפר, כי בחקירתו במח"ש נחשד, שהמתלונן ושותפיו מסרו לו, כבר בעת גביית
19 אמרתם הראשונה, כי הופעלה כלפיהם אלימות, אך בהמשך – איתר את הקלטת החקירה, הציג
20 לחוקרי מח"ש, והתיק נגדו נסגר.

21
22 העד הוסיף, כי בזמן גביית אמרתו הראשונה של המתלונן לא הבחין בחבלות כלשהן על ידי גופו
23 והוא גם לא דיבר על מכות. ממנו – הועבר המתלונן לבית המעצר ולמחרת – בבית המשפט - התגלו
24 חבלות.

25
26 עוד מסר, כי עומד על כך, שהמתלונן לא נראה שתוי בעת גביית אמרתו הראשונה וכי לו היה נראה
27 כך – היה העד מתעד זאת.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בחקירתו החוזרת, נשאל, האם במהלך גביית אמרתו הראשונה של המתלונן, ביקש ממנו להרים את
2 בגדיו, והשיב, כי היות שהמתלונן לא טען בנוגע לחבלות - לא היתה סיבה לבקש ממנו להרים את
3 הבגדים, אך מכל מקום - העד לא הבחין בחבלות.

4
5 ע.ת.7 רס"ר אופיר אבהר, מסר, באמרתו ת/17, אשר הוגשה חלף חקירתו הראשית, כי משמש כרכז
6 מודיעין, כי חבריו לשירות ע.ת.2 וכן ע.ת.11, סיפרו לו, כי "היה איזה שהוא... קטע אלים במהלך
7 החיפוש". וכי הוא אינו יודע אם זה נכון, ואף אינו רוצה להאמין שזה נכון.

8
9 העד הוסיף, כי אינו מכיר את הנאשם בתור אדם אלים או בתור מישהו שעושה משהו לא חוקי,
10 ולהפך - הנאשם תמיד מבקש מהם (השוטרים הפועלים תחתיו) לפעול בצורה חוקית ועניינית.

11
12 בחקירתו הנגדית אישר, כי אינו יכול להיזכר, מתי בדיוק היתה אותה שיחה, בפברואר, במרץ או
13 באפריל.

14
15 עוד אישר, כי ידוע לו, שהשוטר ע.ת.11 - מסוכסך עם הנאשם; כי הנאשם היה חדש, שלושה חדשים,
16 לערך, בתפקידו, וכי "הונחת על היחידה". בתחילת תפקידו ביחידה - הדיח הנאשם את ע.ת.11 בשל
17 תפקוד לקוי.

18
19 ע.ת.8 חוקר מח"ש, דרור תא-שמע, משמש כחוקר מח"ש מזה 11 שנים ואחראי על השלוחה
20 הדרומית. העד סיפר, בחקירתו הראשית, כי החקירה החלה בשל תלונה שהגיעה מהסניגוריה
21 הציבורית, ובעקבות כך - נגבו עדויות מהמתלונן ונאסף חומר. בשלב מסוים, הגיעה שיחה אנונימית
22 למשרדי מח"ש, בעקבותיה זומנו השוטרים המעורבים באירוע לחקירה ארוכה, שתוכננה להמשיך
23 לתוך הלילה.

24
25 תחילה - נחקר ע.ת.11, אשר, בתחילה, הכחיש את האירועים, הציע לערוך לו בדיקת פולגרף, אך
26 לא צלח את הבדיקה הראשונה, ולאחר מכן - נגבתה עוד אמרה ונערכה לו בדיקה נוספת.

27
28 בחקירה היתה דינמיקה שחזרה עם המעורבים השונים, אשר בתחילה - הכחישו את החשדות,
29 ולאחר שיחות מבוקרות עמם - שינו את גרסתם ומסרו עדויות מפלילות כלפי הנאשם.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 אשר ל-ע.ת.10 – מסר העד, כי השיחה המבוקרת עמו לא תועדה בהקלטה היות שהוא ביקש
3 שהחוקרת, שהיתה ביחד עם העד ואמורה היתה לתעד את השיחה – תתרחק מהמקום.
4
5 העד סיפר, כי בתחילה – נמסר כי בשיחה האנונימית, נמסר שמו של ע.ת.11, כמי שהיה עד
6 לאליו. לאחר שהכחיש את האליומות, בתחילה – אישר הדברים בשיחה המבוקרת.
7
8 העד סיפר, כי החקירה תוכננה ליום אחד ארוך, על מנת למנוע שיבוש הליכי החקירה.
9
10 עוד סיפר העד, כי החל משעה 20:00 נכבים המזגנים - כאשר הן החוקרים והן הנחקרים סבלו
11 מהחום.
12
13 לשאלה בנוגע לאיום על הנחקרים, אישר, כי מסר לעד ע.ת.10, שמדובר באירוע חמור, בו הוכה אדם
14 אזוק ללא סיבה וכי הכל עומד על השולחן – לרבות מעצר, אך אינו רואה זאת כאיום.
15
16 עוד אישר, כי מסר לנחקרים, שעלולים להיות מפוטרים משירות במשטרה וכן - להיכנס לכלא.
17
18 אשר לגביית אמרותיהם של השותפים הנוספים בדירה – טען העד, כי נעשו נסיונות להשיג אותם,
19 אך בהיותם תושבי אזור יהודה ושומרון – כל שניתן היה לעשות, הוא לנסות לשכנע אותם להגיע,
20 ונסיון זה - לא צלח.
21
22 לשאלה מדוע לא נערך למתלונן מסדר זיהוי, השיב, כי מלכתחילה היה ברור, שהוכה על ידי מפקד
23 וכי התיאור שמסר – התאים רק לנאשם (ראו ע' 65 ש' 25-18).
24
25 לשאלה, מדוע נגבתה אמרה שלישית מהמתלונן, בה מסר, כי הותקף על ידי הנאשם, השיב העד, כי
26 עשה כן על מנת "לעשות סדר", היות שלא היה ברור לו מי התוקף. העד הכחיש, כי שם דברים בפי
27 המתלונן.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בחקירתו הנגדית, נשאל העד, מספר פעמים, בנוגע לצורך לגבות אמרות נוספות מהמתלונן, והשיב,
2 כי העדות השניה 'לא היתה ברורה לו עד הקצה' אלא מול העדות הראשונה. עם זאת, כשהקשה עליו
3 הסניגור, מסר, כי אינו יכול להצביע על אינדיקציה כלשהי – מה לא היה ברור באמרות הראשונות,
4 אך נאמרו בהן שמות ותיאורים כללים והסדר לא היה ברור.

5
6 כשעומת עם כך, כי בהתאם לאמרות הראשונות שמסר המתלונן במח"ש – ת/6 – ת/7, ברור, כי
7 קיבל את המכות בשלב הראשון, בטרם הגיע הנאשם לדירה, השיב, שעדיין עומד על כך, שהיה צורך
8 בגביית עדות נוספת.

9
10 לשאלה, מדוע לא עמת את המתלונן עם השינוי בגרסותיו וביקש הסבר לכך, השיב, כי מטרתו לברר
11 את האמת.

12
13 כשעומת עם כך, שבאמרתו ת/7, מסר המתלונן, כי שני שוטרים תקפו אותו יחדיו, אחד - החזיק בו
14 והכה אותו חזק, והשני – הכה אותו בבטן, באשכים ובפנים, השיב, כי לא ידע מי הוא האדם השני,
15 לכן הוזהרו כולם, אך מחקירתם התברר, שאף אחד אחר לא נטל חלק פעיל בתקיפה (ע' 71 ש' 31).

16
17 לשאלה מדוע, בבדיקת הפוליגרף שנערכה לעד ע.ת. 2, לא נשאל, אם הוא עצמו הכה את המתלונן,
18 השיב: "לא היה צורך לטעמי, בגלל שהנאשם הכה". כשנשאל על סמך מה החליט זאת, השיב:
19 "אביטן (ע.ת. 11) אמר".

20
21 כשנשאל, מדוע המתין זמן רב עד לחקירת המתלונן, כאשר בינתיים שוחררו שותפיו – תושבי אזור
22 יהודה ושומרון, שהיו יכולים לשפוך אור על האירוע, השיב: "...במח"ש יש תיקים נוספים, דחופים
23 יותר ודחופים פחות" (ע' 73 ש' 9).

24
25 כשנשאל, האם לא מצא לבדוק אפשרות, לפיה השוטרים האחרים שנכחו באירוע – "מכסים על
26 עצמם", ומפילים האשמה על הנאשם, השיב: "...לא סביר בעיני".

27

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 כשנשאל, מדוע לא פעל לאיתור מקור השיחות האנונימיות, השיב, כי הדבר אינו אפשרי בשל כך
2 שמדובר במרכזיה. כשנתבקש על ידי בית המשפט להבהיר את התשובה, השיב, כי לא מצא שבירור
3 מקור השיחה עשוי להביא לשינוי משמעותי בקווי החקירה.

4
5 ע.ת. 9 רס"ב יניב חמו מסר, באמרתו ת/20, שהוגשה חלף חקירתו הראשית, כי השותף בחקירת
6 המתלונן – ע.ת. 3, ביחד עם החוקר ע.ת. 6.

7
8 כמו כן, צילם העד את החבלות שהיו על גוף המתלונן – ע.ת. 3 – זאת בעת גבייתו הנוספת, בתאריך
9 26/02/17 (ראו ת/22). בנוסף, העביר העד את התמונות ואת חומר החקירה למח"ש.

10
11 העד סיפר, כי המכות בהן הבחין אצל ע.ת. 3 היו מתחת לבגדים, וכי אינו יכול לדעת ממה נגרמו, אך
12 סבור שזה מחפץ קהה. לטענת העד, אין לו אלה וגם במעצר אין אלות, כך שיתכן שהעד קיבל את
13 המכות בכלא בלילה.

14
15 כשעומת עם כך, שבעת גביית האמרה מהמתלונן ע.ת. 3 – נשמע ע.ת. 6 אומר לו "תראה מה עשה
16 חבר שלך, איזה בושות" השיב, כי אין לו מושג מי אמר זאת; אינו מזהה את הקול של עצמו.
17 לשאלה האם ע.ת. 6 אמר זאת השיב, שאולי מישהו אחר אמר זאת.

18
19 כשנשאל בנוגע למערכת היחסים שלו עם ע.ת. 6, ציין, שהוא השותף שלו.

20
21 כשנשאל בנוגע למערכת היחסים שלו עם הנאשם השיב, כי הוא מפקדו, אך טרם עלה בידיהם
22 להתחבר והגדיר אותו כ"קפדן, חביב ואנושי".

23
24 בחקירתו הנגדית מסר, כי במח"ש חשדו בו, שהמתלונן העלה טענה, כי קיבל מכות, כבר בעת גביית
25 אמרתו הראשונה, אך הדבר לא נרשם. בעקבות כך, נמסר למח"ש התיעוד של החקירה, ממנו עלה,
26 כי המתלונן – ע.ת. 3 – לא התלונן כלל. עוד מסר העד, כי לדעתו, בעת גביית האמרה הראשונה, לא
27 היו כלל חבלות. מכל מקום, כאשר סיפר המתלונן, כי בזמן גביית אמרתו השניה, כי הופעלה כלפיו
28 אלימות – הדבר תועד.

29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 העד אישר, כי אינו חבר של הנאשם ולעומת זאת – ע.ת. 9, ע.ת. 10, ע.ת. 11 – הם חברים ועובדים
2 יחדיו הרבה שנים.

3
4 העד עמד על כך, כי אינו יודע מי אמר את המשפט שנשמע בתיעוד של החקירה ומכל מקום, אינו
5 יודע באיזה הקשר הוא נאמר.

6
7 בחקירתו החוזרת נשאל, אם בכוונתו להישאר באולם לאחר עדותו כדי לתמוך בנאשם והשיב, שאם
8 צריך לתמוך בתור שוטר הוא יתמוך, אך לא דיבר עם הנאשם מזה שנה.

9
10 ע.ת. 10 רס"ב משה כץ, בלש, מסר, בתחילה, באמרתו/ת 26, אשר הוגשה במסגרת החקירה
11 הראשית, כי אינו יודע על מה מדובר וכי דוחות הפעולה שנמסרו בזמן אמת – מתעדים את האירוע.

12
13 כשחוקר מח"ש התמקד עמו באירוע, סיפר, כי התקבל מידע על דירה ובה שוהים בלתי חוקיים, העד
14 הגיע למקום ביחד עם ע.ת. 2 והם החלו בחיפוש. בשלב מסוים, נכנס שוהה בלתי חוקי נוסף לבית
15 וסמוך לכך, ע.ת. 2 עדכן את הנאשם, שנדרש להם סיוע. בדירה הם מצאו תפילין, כלי פריצה,
16 שיקים, כסף.

17
18 העד מסר, כי לא היה שימוש בכח. לדבריו, החשודים הנוכחים בדירה, בחלקם, דיברו עברית יפה.

19
20 בשלב זה, החל החוקר לומר עד, כי אינו מספר את הסיפור במלואו ושאל, אם צריך שהם (מח"ש)
21 יגרמו לו לספר. כן אמר לו, שבסוף יצטרך לדבר בדרך הקשה וכי התנהגותו לא תפעל לטובתו. עוד
22 נאמר לו, כי 'לא רוצים לעצור אותי'. החוקר מסר לו (ש' 132), כי היה שימוש בכח בדירה והכו את
23 אחד השב"חים במקל מאוורר. אך העד עמד על כך, שלא נערך שימוש בכח.

24
25 לאחר מכן, נערכה שוב הפסקה בחקירה, כשהחוקר ע.ת. 8 נכנס לחדר החקירות, שוחח עם העד
26 והסביר לו, שהאמת תסייע לו; שקיים חומר עובדתי בענין ושהחקירה מורכבת וככל שצריך – היא
27 תימשך לא רק באותו היום.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 לעד נתנה אפשרות להתייעץ עם בא כוחו ולאחר ההתייעצות – מסר שוב, כי כאשר היה בדירה, לא
2 היה שימוש בכח.

3
4 לעד הוצע להיבדק בפוליגרף, אך לאחר היוועצות נוספת בעורך דינו – סירב להיבדק.

5
6 לאחר חקירה נוספת, נערכה שוב הפסקה, במהלכה נאמר לעד, כי החוקרים מבינים שהוא נמצא
7 בדילמה וקשה לו "לפתוח על חבר". עוד נאמר לו, כי ההחלטה אם ייבדק בפוליגרף – היא שלו ולא
8 של עורך הדין.

9
10 לאחר הפסקה נוספת בחקירה, בה סופק לעד כדור נגד כאב ראש, מסר העד שוב, כי אם היתה
11 אלימות – היה מדווח על כך. החוקרים פנו שוב לעד, בקשו ממנו לספר את האמת, שאלו אם יניח
12 את דעתו אם אחרים יספרו את האמת והעד נשאל, האם מעוניין שישמרו את הדברים בפיו והשיב
13 בחיוב (ש' 322 – 327), אם כי חזר ומסר, שמה שאמר אמת, והוא לא ראה תקיפה. נערכה שוב
14 הפסקה לתשאול עם העד וכשהוחזר לחקירה – עומת עם אמרתו של ע.ת. 11 ומסר, כי אינו מכיר את
15 הדברים שנרשמו שם. בהמשך, עומת עם אמרתו של ע.ת. 2 וביקש שוב להתייעץ עם בא כוחו.

16
17 לאחר ההיוועצות, מסר כי לא היה נוכח במרבית האירועים שתיארו אותם עדים שעומת עם עדותם,
18 אך באחד המקרים, בהם היה הנאשם בחדר עם אחד החשודים, כשהעד אינו זוכר, אם היה אתו
19 אדם נוסף – שמע מהחדר צעקות.

20
21 כשנאמר לו, שהטענה, שכל חלקו התמצה בכך, ששמע את הצעקות – אינה עולה בקנה אחד עם
22 חומר החקירה, מסר, כי גם ראה מקל בידו של הנאשם.

23
24 כשנשאל, מה עשה הנאשם עם המקל השיב, כי הוא הכה לכיוון העצור ונשמעו צעקות. עם זאת, לא
25 יכול היה לומר לאיזה חלק גופו של העצור כוונו המכות ואף לא מי היה אותו עצור אשר הוכה (ש'
26 364 – 371). לדברי העד, באותו שלב סגר את הדלת וראה את ע.ת. 11 הולך לכיוון הנאשם. אחרי
27 שסיים את החיפוש – יצא עם העצור מהחדר בו שהה והחזיר אותו לסלון.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בהמשך, נשאל העד באיזה צבע היה המקל, כמה מכות נתנו – אך לא יכול היה למסור תשובות (ש'
2 380 – 384).

3
4 כשנשאל, מדוע הכה הנאשם את החשוד במקל השיב, כי אינו יודע.

5
6 העד מסר, כי לאחר האירוע – התרעמו חבריו ע.ת. 2, ו-ע.ת. 11 והוא על התנהגותו של הנאשם,
7 היות שלא היתה התנגדות מצדם של החשודים.

8
9 כשנשאל, מה טיב הצעקות ששמע – האם צעקות של כאב או צעקות אחרות – מסר, כי אינו יודע (ש'
10 409 – 412).

11
12 בחקירתו הראשית בבית המשפט מסר העד, כי הגיע לחקירה לאחר שלושה לילות, בהן זכה לארבע
13 שעות שינה בלבד, עבר חקירות ותשאולים ללא הפסקה, תוך ש"הוקפא" מהמוזגן. והגדיר את מה
14 שהיה במקום כ"אונס" (עי' 9, ש' 8 – 9). לדבריו, מסר את הדברים שנאמרו בחקירתו לאחר איומים
15 במעצר, כאשר התנהגו כלפיו כאחרון העבריינים ועד היום סובל מסיוטים בשל החקירה.

16
17 לדבריו, אחרי תשע שעות חקירה, כבר לא שלט במה שאומר, התחיל לדמיין דברים ומסר את דבריו
18 "על אוטומט".

19
20 העד מסר, כי כיום, אחרי כל מה שהיה בחקירה, אינו יכול להבחין בין אמת לשקר ולמסור מה אירע.
21 העד עמד על כך, גם בתשובה לשאלת בית המשפט.

22
23 בחקירתו הנגדית אישר, כי בדוחות הפעולה שרשם בסמוך לאירוע ציין, כי לא היה שימוש בכח
24 במהלכו.

25
26 העד סיפר, כי כל מהלך החקירה נאמר לו, כי אחרים מסרו את המידע וכי אם לא ידבר – ידבר
27 בדרך הקשה.

28
29 עוד נאמר לו, כי גם הוא עצמו חשוד במעשים, וכי נאמר לו, שעומדים לעצור אותו.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 עוד נאמר לו לשמור על הפרנסה שלו, כי יש לו משפחה וילדים.

3
4 העד עמד על כך, כי לא ראה שימוש בכח בכל שלב שהוא.

5
6 בחקירתו החוזרת נשאל שוב לגבי שימוש בכח ומסר, כי מה שהוא יודע בטוח – שהוא לא הכה.

7
8 עוד מסר, כי איימו עליו בפיטורים מהמשטרה.

9
10 העד מסר, כי היה מקל בחדר, אך לגבי הכאת החשוד – "יכול להיות שהיתה ויכול להיות שלא
11 היתה", הוא לא יכול לענות על כך היום.

12
13 בסיום החקירה נשאל על ידי בית המשפט, כשוטר, האם מה שמסר בעדותו במח"ש נכון, או שאינו
14 נכון והשיב, כי חלק מהדברים היו – הנאשם החזיק מקל, היו צעקות ויתכן שהיתה הנפה של המקל,
15 אך אינו יכול לומר מה הנאשם עשה עם המקל (ע' 17 ש' 20 – 28).

16
17 העד יוסף בן דוד, מתורגמן, מסר, באמרותיו – ת/27א' – ת/28, שהוגשו חלף עדותו בבית המשפט
18 (העד טען, כי בעקבות "פחד גבהים", אינו מסוגל לעלות לקומה בה התנהל הדיון), כי אם אחד
19 החשודים היה אומר בחקירה, שהרביצו לו – היה מוסר זאת לחוקר וכי ידוע לו, שהחקירות –
20 מוקלטות. העד עמד על כך, כי לא יתכן מצב אחר.

21
22 העד מסר, כי זכור לו המקרה נושא כתב האישום וכי אחד החשודים אמר שהכו אותו ואף הרים את
23 חולצתו והציג חבלות. העד מסר, כי המתלונן סיפר על המכות כבר בחקירתו הראשונה.

24
25 לדברי העד, אסור לו לשאול נחקר שאלות, אך החוקר ע.ת. 6 שאל אותו, איפה הוכה ואז הרים
26 המתלונן את החולצה והראה פס אדום באזור הכתף.
27

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בהמשך (ת/27א', ש' 163 – 164), תיקן העד את דבריו ומסר, כי אותו חשוד סיפר על המכות
2 בחקירתו השניה, את זאת הוא זוכר בוודאות, ויתכן שסיפר גם בראשונה. עוד חזר על כך אותו חשוד
3 בנסיעה לשחזור, שהיתה לאחר החקירה השניה.

4
5 לדבריו, החוקר ע.ת. 6 לא דיבר אתו בנוגע לטענות של החשוד.

6
7 באמרתו הנוספת ת/28, מסר, כי לבקשת החוקר הסביר לחשוד את זכויותיו ואם אינו טועה – מסר
8 החשוד שכבר ראה עו"ד או משהו דומה.

9
10 העד לא זכר, כי ע.ת. 6 אמר משפט בסגנון "איזה בושות", אך כשהושמעה לו ההקלטה, השיב, כי לא
11 שמע זאת בזמן החקירה והוא אינו יודע למי נאמרו הדברים – אם לחוקר הנוסף ששה במקום –
12 ע.ת. 9 או לקצין כשלהו שנכנס לחדר תוך כדי חקירה, יתכן עודד הרמח"מ, אשר אם אינו טועה,
13 נכנס לחדר בזמן החקירה.

14
15 ע.ת. 11, מסר, בחקירתו הראשית, כי שימש, בזמן האירועים, כאיש מעקב טכני בתחנת אשקלון.
16 הנאשם היה מפקד היחידה. ביום האירוע, היה עסוק במשרדו והנאשם ביקש ממנו להצטרף
17 לחיפוש. הנאשם עדכן אותו, כי הבלשים תפסו שני חשודים בתיק בו התעסקה היחידה זמן רב והוא
18 היה חשוב ליחידה – בנוגע לשוהים בלתי חוקיים שפרצו לבית כנסת ולמספר עסקים ובבית הכנסת
19 – השחיתו תשמישי קדושה שונים.

20
21 העד והנאשם הגיעו לבית כדי לסייע בחיפוש ואף לסייע "לנייד את החשודים". בבית היו רכז
22 המודיעין ע.ת. 2 וכן הבלש ע.ת. 10.

23
24 העד הדגיש, מיד בתחילת דבריו, כי הוא – לא עשה שימוש בכח במהלך האירוע.

25
26 לדבריו, כבר בתחילה הקים הנאשם את החשוד, שהיה ישן, בטפיחה (בלשונו - "ציפחה") על גבו.

27
28 לדבריו, במהלך החיפוש, נמצאו בדירה תפילין, טליתות והרוחות התלהטו, כל אנשי המשטרה
29 הנוכחים במקום, היו חדורי מוטיבציה, שמחו, כי "סוף סוף תפסנו אותם".

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 בשלב מסוים, הרים הנאשם מאוורר שהיה בחדר, כאשר העד מנסה להרגיע אותו, והטיח אותו
3 לכיוון החשוד, כאשר המאוורר פגע לו בגב. עם זאת, כיום הוא מוסיף, שלמיטב הבנתו – הנאשם לא
4 התכוון להכות את החשוד עם המאוורר, אלא רק להזיז את המאוורר.
5
6 לדברי העד, ניסה לצנן את הרוחות, לקח את הנאשם מהחדר ואמר לו "בוא נירגע" כמו כן, זרק העד
7 את המאוורר מהחלון.
8
9 בהמשך סיפר, כי הנאשם זרק את המאוורר בעצבים, כדי לפנות את הדרך, אך הוא פגע בגבו של
10 החשוד.
11
12 כשנשאל, מדוע לא אמר זאת באמרתו במח"ש השיב "אין לי הרבה הסברים למה שאמרת במח"ש".
13
14 העד אישר, כי בחקירתו במח"ש, הגדיר את הנאשם כ"חולה נפש".
15
16 במהלך החקירה, התקבלה אמרת העד בחקירתו במח"ש, כמו גם תמלול האמרה וכן תמלול
17 ותרשומות של שיחות עם העד, כמו גם מסמכים שונים בעריכתו - סומנו ת/29א' – ת/33ב' – הכל
18 בהתאם להוראות סעיף 10א' לפקודת הראיות, תשל"א – 1971.
19
20 באמרתו במח"ש – ת/29א', מסר העד את הרקע לסיפור, כפי שמסר גם בבית המשפט.
21
22 עוד הוסיף, כי כאשר הגיע עם הנאשם לבית – המקום היה כבר הומה שוטרים, עשרים שוטרים אם
23 לא יותר.
24
25 יצוין, כי העד נחקר באזהרה בגין תקיפת החשודים בדירה ועמד על כך, כי לא השתמש באלימות,
26 מילולית או פיסית.
27
28 העד טען, כי אינו זוכר את שמות הבלשים שהיו בדירה, פרט לבלש ע.ת. 10.
29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 לדברי העד, אחד החשודים – צלע בהליכתו.
2
3 במהלך החקירה – יצא העד גם לשחזור וצילומים עם אחד החשודים, זה היה אותו חשוד שצלע.
4
5 כשנאמר לעד, כי אין זה הגיוני שנדרשו עשרים שוטרים כדי לעצור שלושה אנשים, השיב, כי לכל
6 עצור נדרשים – נהג ושני שוטרים מלווים. בנוסף, נותרו בלשים כדי לחכות לעוד חשוד, רביעי, שהיה
7 אמור להגיע לדירה.
8
9 לאחר שתי שיחות שנערכו עם העד, במהלך הפסקות בחקירתו, סיפר, כי ידע שמשוהו באירוע לא היה
10 תקין, אך נמנע מלהיכנס לכך. כשהוטח בפניו, כי אחד החשודים קיבל מכות השיב, כי הדבר נראה לו
11 הגיוני, היות שראה אותו צולע, אך לשאלה נוספת מסר, כי לא הבחין בסימני חבלה נוספים. העד
12 מסר, כי לדעתו, קיבל החשוד מכות לפני שהוא (העד) הגיע לבית.
13
14 העד מסר, כי הגיע עם הנאשם באותו הרכב ועלה לבית ביחד עם הנאשם, בוודאות.
15
16 העד לא שמע צעקות מהבית, אם כי מסר, כי שמיעתו לקויה.
17
18 העד מסר, כי לא זכור לו, שבתחילת השחזור טען החשוד, כי הוכה.
19
20 בהמשך, נאמר לעד, כי חבל שהוא חס על מישהו שלא חס עליו (ש' 322). עוד נאמר לו, כי אם היתה
21 תקיפה במקום – ניתן להאשים את כל הנוכחים במקום בתקיפה בצוותא חדה (ש' 330 – 332). אך
22 העד עמד על כך, שלא היתה כל תקיפה בנוכחותו.
23
24 עוד בהמשך, נאמר לעד, כי הנאשם – מפקדו – מסר שמעמדו ותפקידו של העד בתחנה מוטלים
25 בספק בגלל בעיות המשמעת שלו. בתגובה, מסר העד, כי היה מקרה בו הגיע למצב לא נעים עם
26 הנאשם, קילל ולכן הועבר למספר משמרות ביחידת הסיור, אך לאחר מכן – חזרו הדברים לסדרם
27 וכי אם האשם אכן אומר כך - "זה רק מראה לי שהוא נבלה אמיתי". וחזר שוב, כי אינו מבין למה
28 הנאשם אמר זאת (ש' 338 – 344).
29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בשיחה "חפשית" שנערכה במהלך הפסקה בחקירה (מתועדת בתמליל ת/30), מסר העד, כי הנאשם
2 הכה באמצעות המאוורר וכי הוא היחיד שהפסיק את האלימות, אך לא מעוניין לחזור על כך, כדי לא
3 להרוס קריירה של בן אדם, כלשונו. עוד הוסיף, כי המכות שנתן הנאשם, הן שגרמו לחבלות. כן
4 מסר, כי הנאשם הסתובב בבית "כמו שריף" וכל אחד מהחשודים חטף ממנו. כן הגדיר את הנאשם
5 "חולה נפש".

6
7 יצוין, באותה שיחה, נאמר לעד, כי "כולם הולכים לאכול אותה", הוא נשאל: "אתה רוצה שתמות
8 נפשי עם פלישתים" וכן נאמר לו "אתה בסדר, אז אתה יודע מה עשית, אבל אם לא תספר לי מה
9 עשית, אתה תהיה בתוך החגיגה" והוא נתבקש לחזור על הדברים בעדות במהלך חקירתו.

10
11 בהמשך חקירתו הראשית, שנוהלה כחקירה נגדית לאחר שהעד הוכרז כעד עוין, אישר, כי לא היתה
12 התגרות כלשהי מצדם של החשודים בדירה.

13
14 עוד הביע העד תרעומת על מח"ש, לאחר שחרף שיתוף הפעולה שלו – נפתח נגדו תיק בבית הדין
15 המשמעתי.

16
17 העד מסר, כי החקירה במח"ש, היתה לא אנושית, וכי במשך 22 שנות שירותו במשטרה – לא נתקל
18 בדבר כזה. לא ניתן לו אוכל שהוא מסוגל לאכול. החוקרים לחצו עליו ואיימו, כי הענין יכול להגיע
19 לפיטורים. נשלח צוות ליטול את מכשיר הטלפון הנייד מבנו.

20
21 העד עמד על כך, שהנאשם זרק את המאוורר ולא כיוון אותו לחשוד. כשנשאל, האם הלחיצו אותו
22 החוקרים – השיב, כי אינו אומר שהכתיבו לו מה לומר, אך הוסיפו נפח לדברים שאמר, דברים שלא
23 התכוון לומר, נאמרו בלהט הרוחות ומצטיירים עכשיו בצורה שונה (ע' 28 ש' 4 – 11).

24
25 כאשר נאמר לו, כי האווירה בחקירתו היתה טובה והוא אף צולם, בתמונה ת/34, מחזיק ידיים עם
26 החוקרת – השיב, כי היו רגעים שונים בחקירה, חלק מהם היו נינוחים, ובחלק אחר – אפילו בכה.

27
28 כאשר נשאל בנוגע ליחסים בינו לבין הנאשם השיב, כי הם היו בסדר גמור. אמנם, לדבריו, היו עליות
29 ומורדות, אך אלה דברים שקורים בעבודה ולא היה מדובר בסכסוך של שנה.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 לדברי העד, השיחה האנונימית למח"ש הגיעה מרעייתו של מי שהיה מפקדם הקודם, אשר הסתבך
3 אף הוא במח"ש והיא סברה, כי תוכל אולי לסייע לו לצאת מהתסבוכת.

4
5 העד אישר, כי סירב להתעמת עם הנאשם וגם עם עד נוסף, היות שאינו מעוניין לעמוד מול כל
6 היחידה. ואכן, לדברי העד, משלם היום מחיר כבד על העדות שמסר.

7
8 לדברי העד, היום אינו זוכר, האם הנאשם רק החזיק מקל או גם הכה עם המקל. אך מכל מקום,
9 היתה התלהמות יתרה של הנאשם.

10
11 העד אישר, כי זרק את המאוורר למטה.

12
13 העד הכחיש, כי דחף את הנאשם כדי להפסיק את האלימות וטען, כי עמד מולו ואמר לו להירגע.

14
15 העד מסר, כי סיפר לרכז המודיעין ע.ת. 7 על התנהגותו של הנאשם באירוע, אך לא דיבר עם הנאשם
16 עצמו על כך. בהמשך, סיפר גם לע.ת. 2.

17
18 לדברי העד, היה זה האירוע היחיד, בכל שירותו, בו נתקל בשימוש בכח מצד המשטרה.

19
20 בחקירתו הנגדית מסר, כי הטפחה (בלשונו: "צ'פחה") שנתן הנאשם לחשוד, היתה אחיזה שלו
21 בצווארון העורף כדי להקים אותו לכיוון החדר. בנוגע למאוורר – הוא נזרק לכיוון המיטה ויתכן
22 שפגע בחשוד, שישב עליה. לגבי המוט – הוא ראה את הנאשם מחזיק בו אך לא מכה באמצעותו.

23
24 העד אישר, כי מכיר את הבלש ע.ת. 10 מזה עשרים שנה וכי היחסים עמו טובים, כמו גם היחסים עם
25 ע.ת. 2. עוד אישר העד, כי הנאשם היה חדש ביחידה ולא צמח עם יתר המשרתים בה.

26
27 העד אישר, כי עומד לדין בבית הדין למשמעת בגין מסירת עדות כוזבת.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 כן אישר העד, כי דברי החוקרת, לפיהם הנאשם אינו חס עליו ומוסר לגביו דברים שליליים – היו
2 הזרז ("טריגר") שהביאו להפליל את הנאשם, לאחר מספר שעות של חקירה (ע' 35 ש' 2 – 18).

3
4 העד עמד על כך, כי מעיד בבית המשפט את אותן עובדות שהעיד במח"ש וההבדל בגרסאות, הוא רק
5 בתיאורים ובתוספות, לא בעובדות (ע' 35 ש' 27 – 28), שכשאל על ידי הסניגור, האם אכן בבית היו
6 עשרים שוטרים, השיב, כי התבלבל בין שני אירועים דומים, אך בדירה היו רק שלושת החשודים,
7 ע.ת. 2 ו-ע.ת. 10.

8
9 כשנשאל, האם מכסה על חברו ע.ת. 2, השיב, כי זו בושה וחרפה להעלות זאת בפניו.

10
11 כשעומת עם כך, שהמתלונן עצמו – ע.ת. 3 – מסר באמרתו הראשונה, שהוכה על ידי השוטרים,
12 שכבר היו בדירה ולא על ידי אלה שהגיעו מאוחר יותר, כלומר – הוכה על ידי ע.ת. 2 ו-ע.ת. 10, השיב
13 "... מצבך עגום אם אתה סומך על שב"ח שגוזל בית כנסת" (ע' 38 ש' 26 – 27).

14
15 העד הוסיף, כי אמנם לא הבחין בנאשם מכה את החשודים באמצעות המוט, אך הנאשם נגע בהם
16 באמצעות המוט והזיז אותם (ר' החלטה בדבר תיקון הפרוטוקול, מיום 07/01/19).

17
18 כשנשאל, אם לא יתכן שהשוטרים ע.ת. 2 ו-ע.ת. 10, הם שהכו את החשודים באמצעות מוט השיב,
19 כי המוט היחידי היה של המאוורר וכאשר הוא הגיע לדירה – הוא היה עדיין מחובר. עוד הוסיף, כי
20 המתלונן אינו מתבלבל, היות שהוא הרגיש את המוט הזה.

21
22 לדבריו, הגרסה הראשונית שמסר במח"ש, היתה הפעם היחידה בחייו, בה שיקר. בהמשך, אישר, כי
23 שיקר גם בדוח הפעולה שרשם באירוע (ת/33א).

24
25 כשעומת עם כך, שהמתלונן מסר, שהוכה על ידי שניים, ונשאל, האם הוא השתתף בתפיסתו או
26 בהפעלת האלימות כלפיו השיב, כי אין להסתמך על שב"ח שגוזל בית כנסת.

27
28 כשנשאל על כל התככים ("אינטריגות"), שנתגלו בעדויות השוטרים השונים, השיב: "...יש מצב שזה
29 סתם שנאת חינוס".

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 בחקירתו החוזרת, מסר, כי טרם השיב לאישום בבית הדין למשמעת. כן אישר, כי קיבל את חומרי
3 החקירה בתיק מבית הדין למשמעת.

4
5 כשנשאל על ידי בית המשפט, מה הנקודה הספציפית שהביאה אותו לשנות את גרסתו, השיב, כי
6 מתחילת החקירה לא היה נעים לו לשקר וכי המדובר בתהליך שהבשיל, בלב כבד, היות שידע, שאינו
7 אומר את האמת.

8
9 כשנשאל על ידי הסניגור, בחקירה חוזרת לאחר שאלות בית המשפט, מדוע שוב שינה גרסתו בעדות
10 בבית המשפט, עמד על כך, כי גרסתו לא השתנתה, וכי מוסר את אותם עובדות וגם במח"ש סיפר
11 אותו דבר "בתוספת תיאורים של השוטרים.

12
13 עד כאן ראיות התביעה

14
15
16 הנאשם, בחר להעיד וכאמור לעיל, היה, בסופו של דבר העד היחיד מטעם ההגנה.

17
18 הנאשם כבן 36, בן למשפחת חקלאים, נשוי ואב לשתיים, אקדמאי בעל תואר שני.

19
20 הנאשם שירת כשבע שנים במשמר הגבול ולאחר מכן – עבר לשרת במשטרה הכחולה, כקצין בילוש,
21 קצין מודיעין, קצין ביחידה המרכזית (ימ"ר). בשנת 2016 – הועלה בדרגה ומונה כקצין מודיעין
22 ובילוש בתחנת אשקלון, תוך שהחליף קצין אחר, שהיה בהשעיה.

23
24 בחקירתו הראשית, סיפר, כי בעקבות סדרת התפרצויות בעיר אשקלון, ביניהם התפרצות לבית
25 כנסת, נפתחה חקירה והתקבל גילוי של טביעת אצבע מאחד האירועים, כאשר טביעת האצבע היתה
26 שייכת לתושב יהודה ושומרון, שהוא שוהה בלתי חוקי.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 הנאשם העביר את הפרטים לרכז המודיעין ע.ת. 2, אשר הצליח להגיע למסעדה, בה עבד אותו חשוד
2 לאחרונה. המעסיק במסעדה מסר, שאותו חשוד – פוטר מעבודתו, אך הצביע על הבית בו התגורר
3 לאחרונה. בעקבות כך – שלח הנאשם את השוטרים ע.ת. 2 ו-ע.ת. 10 למקום.

4
5 בהמשך, ע.ת. 2 התקשר לנאשם, מסר לו, כי הצליחו להיכנס לדירה, וכי מצויים שם שלושה שוהים
6 בלתי חוקיים, אך החשוד המבוקש – איננו במקום.

7
8 הנאשם יצא למקום ביחד עם ע.ת. 11 ובנוסף, ביקש מצוות סיור, שהיה במשמרת, לצאת למקום.

9
10 כשהגיע לדירה, פנה לחשוד הבוגר מבין השלושה, הציג עצמו, היות שהיה לבוש בבגדים אזרחיים –
11 הזדהה כאיש משטרה ושאל, אם יש התנגדות לחיפוש. החשוד מסר, כי אינו מתנגד והנאשם ביקש,
12 שיתלווה אליו לחיפוש בדירה, בזמן שע.ת. 2 ו-ע.ת. 10, עשו חיפוש בחדרים אחרים, עם החשודים
13 הנותרים.

14
15 בינתיים, הגיע צוות הסיור והנאשם ביקש מהם, שיסייעו בשינוע החשודים לתחנה. הם לקחו תחילה
16 את המתלונן – ע.ת. 3. החשוד המרכזי לא נתפס והנאשם הותיר צוות במארב בסמוך לדירה, אולי
17 הוא יגיע בהמשך.

18
19 הנאשם שלל כל שימוש בכח מצדו באירוע. כשעומת עם טענת המתלונן, לפיה הוכה נמרצות ואף
20 הטיחו בו מקל של מאוורר, השיב, כי לדעתו המתלונן משקר, ומכל מקום – הוא (הנאשם) לא הכה
21 אותו וכמעט לא היה אתו במגע וכאשר הוא נכח בדירה – לא היה שימוש בכח.

22
23 לדבריו, רק לאחר מספר ימים, שמע, כי המתלונן טוען, שהוכה ובהתאם לנוהל – הועבר העניין
24 לפתחו של מח"ש. נתקבל אישור ממח"ש להמשיך בניהול התיק.

25
26 לשאלה, האם הניף מקל של מאוורר או מקל אחר, השיב, כי היה בדירה הרבה זבל וכן היו הרבה
27 מוצרי חשמל ישנים, אינו זוכר אם היה מאוורר, אך בכל מקרה – לא נקט באלימות עם מאוורר וגם
28 לא יתכן, שהוא זרק אותו והוא פגע במתלונן.

29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 כשעומת עם עדותו של ע.ת. 1, אשר שמע צעקות בדירה, השיב, כי אכן צעק על אחד החשודים, אמר
2 לו שאין להם בושה לפרוץ לבית כנסת, אך לא נקט באלימות.

3
4 כשנשאל, מדוע ימסרו שלושה שוטרים שונים, כי הוא נקט באלימות, השיב, כי נקט בצעדים
5 משמעותיים כלפי ע.ת. 11 וזה היה עשרה ימים לפני האירוע נושא כתב האישום. לגבי יתר השוטרים
6 – השיב, כי יתכן שמנסים למלט עצמם, או, כלשונו "למצוא לעצמם איזה שהוא אליבי". עוד הוסיף,
7 כי ע.ת. 11 ו-ע.ת. 2 הם "כמו אחים" וכולם התאגדו נגדו.

8
9 לדבריו, שהה במח"ש בחקירה 14 שעות ומחצה, בלא טלפון, כשבתו היתה אמורה להגיע לטיפול
10 רפואי באותו היום, בקור מקפיא, יושב על כיסא מפלסטיק. לדבריו, הסכים לפוליגרף ואף ביקש
11 להתעמת עם השוטרים שמפלילים אותו.

12
13 לדבריו – למרות החקירה הקשה, עמד על גרסתו, ממש כפי שנרשמה בדוח הפעולה.

14
15 בחקירתו הנגדית, עמד על כך, כי אם היתה סיטואציה כלשהי של הפעלת כח – היה מדווח על כך
16 בדוח הפעולה.

17
18 עוד הוסיף, כי לא היתה כל סיבה מצדו להשתמש בכח.

19
20 לדבריו, אם היתה אלימות כלשהי באירוע – זה היה לפני שהגיע למקום, אך הוא לא ראה אלימות.

21
22 כשנשאל, כיצד יתכן, ש-ע.ת. 1 שמע צעקות והוא לא שמע, השיב, כי יתכן ש-ע.ת. 1 שמע הצעקות
23 מחדר אחר בבית, שכן, היו עוד שני חדרי שינה ושוטרים שהו עם החשודים גם בחדרים נוספים.

24
25 כשנשאל, מדוע רכז המודיעין ע.ת. 7 העיד גם כן נגדו, השיב, כי הוא חבר טוב מאוד של ע.ת. 2.

26
27 הנאשם אישר, כי תשאל את המתלונן, אך טען, כי יתכן שבוצע עמו תחקור גם טרם שהוא (הנאשם)
28 הגיע לדירה.

29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 לדבריו, כשחזרו החוקרים מהארכת המעצר, נמסר לו, כי היתה טענה של שימוש בכח. הוא עצמו לא
2 קרא את הפרוטוקול, אך הורה להעביר אותו למח"ש.

3
4 עד כאן ראיות ההגנה

טענות הצדדים

5
6
7 טענות הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב.

8
9
10
11 המאשימה אינה מתכחשת לשינויים בין גרסאותיו השונות של המתלונן – ע.ת. 3, אשר בתחילה,
12 באמרתו הראשונה – ת/4, לא מסר כלל, כי ננקטה כלפיו אלימות, באמרות הבאות (וכן בשחזור
13 ובדיון הארכת המעצר לצרכי חקירה), מסר לגבי האלימות, אך לא ייחס זאת לשלב מסוים,
14 או, לחלופין, ייחס זאת לשלבים מוקדמים יותר של האירוע, בהם לא נכח הנאשם כלל.

15
16 המאשימה אף אינה מתכחשת לכך, שגם באמרות שמסר המתלונן לחוקרי מח"ש, קיימים שינויים
17 בגרסאות והדברים ניתנים לפרשנויות שונות, כאשר אין ברור, אם האלימות שנקטה כלפי המתלונן
18 היתה לפני הגעת הנאשם לדירה, או לאחר כן (ראו, למשל, סעיף 18 בסיכומיה).

19
20 עם זאת, עותרת המאשימה לאמץ גרסתו באמרתו האחרונה במח"ש ת/8, וכן בעדותו בבית
21 המשפט.

22
23 לטענת המאשימה, מסר המתלונן פרטי זיהוי המתאימים לנאשם ובנוסף – גרסאותיו הקודמות של
24 המתלונן – אינן מתיישבות עם סדר האירועים.

25
26 לטענת המאשימה, קיימות ראיות נוספות המחזקות את אמרותיו אלה של המתלונן: תיעוד החבלות
27 (ת/9, ת/13); עדותו של בא כח המתלונן דאז – ע.ת. 4.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

- 1 עוד מבקשת המאשימה לאמץ עדויותיהם של יתר השוטרים שהיו נוכחים באירוע, אשר מכוונים
2 בסיכומיה "השוטרים המפלילים":
- 3 • ע.ת. 1 – אשר מסר, באמרתו במח"ש (2/נ), וכן בעדותו בבית המשפט, כי יודע שהיה בדירה
4 "איזה שהוא אקט אליים" וכי שמע מכות, חבטה בגוף ובן אדם שצועק, צעקות של כאב. עד
5 זה הגיע לדירה בשלב מאוחר, בו היה הנאשם כבר נוכח במקום ומכאן – שהדבר שולל
6 הטענה, לפיה ננקטה האלימות טרם הגעת הנאשם למקום;
 - 7 • ע.ת. 2 – אשר סיפר, כי ראה את הנאשם רץ לכיוון אחד החשודים שהיו בדירה, תופס אותו
8 בכתפיו ומפילו ארצה, לאחר מכן, כשאותו חשוד שוכב על הרצפה, נצמד אליו עם הרגליים
9 ב"מעין בעיטה". עוד מסר העד, כי במהלך החיפוש בדירה, ראה את הנאשם הולך עם מוט
10 ביד, אך ציין, כי לא ראה אותו מכה באמצעות המוט. לשיטתה של המאשימה, הולמת גרסה
11 זו גם את הפרטים שמסר באמרתו במח"ש (4/נ). המאשימה מבקשת לאמץ את עדותו,
12 אותה מכתירה כ"עקבית ומהימנה";
 - 13 • ע.ת. 10 – אשר סיפר, כי במהלך האירוע ראה את הנאשם אוחז בידו במקל ומכה באמצעותו
14 לכיוון העצור, לפחות מכה אחת, יתכן, כמה מכות ואף שמע צעקות. המאשימה אינה
15 מתכחשת לכך, שהעד חזר בו מדבריו בבית המשפט וטען, שהופעל עליו לחץ, אותו הגדיר
16 במילה "אונס" ואף "טראומה", עד כדי שהחל להאמין, שזה מה שקרה בחדר. למרות
17 האמור, טוענת המאשימה, כי בסופו של דבר, אישר, בבית המשפט, את הדברים שמסר
18 באמרתו ומכל מקום, מבקשת להעדיף את גרסתו באמרתו במח"ש – ת/26;
 - 19 • ע.ת. 11 – המאשימה אינה מתכחשת לכך, שבסמוך לחקירתו של עד זה במח"ש, אירעה
20 תקרית בינו לבין הנאשם, אשר בעטיה, העבירו, בזמן מסוים ליחידת הסיוור, כעונש.
21 עד זה תיאר, במח"ש, כי ראה את הנאשם מכה את החשודים; סוטר לאחד מהם; מטיח
22 ראש של מאוור בגבו של אחד מהם; מכה את החשודים ברגליהם באמצעות מקל המאוורר
23 ברגליו. העד הגדיר התנהגותו של הנאשם כ"טירוף"; טען, כי הסתובב בבית, "כמו שריף",
24 טען, כי התנהגותו יצרה "מהומת אלוהים".
25
26 לטענת המאשימה, מתחזקת עדותו של עד זה, גם בעדותם של עדים אחרים, בין היתר –
27 ע.ת. 7.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

- 1 המאשימה אינה מתכחשת גם לשינויים בגרסאותיו של עד זה, למשל, דבריו בבית המשפט,
2 כי המכה שנתן הנאשם לאחד החשודים היתה "צ'פחה כזאת, על הגב... כדי להרים אותו"
3 וכי הנאשם 'זרק את המאוורר "כדי לפנות את הדרך' ולמעשה, לא התכוון לפגוע בחשוד
4 באמצעותו.
5
6 עד זה אף הוכרז כעד עוין. גם לגביו, מבקשת המאשימה לאמץ את אמרותיו במח"ש – ת/29 –
7 – ת/30, ואף את ההדגמה, שתועדה בתקליטורים ת/61 וכן ת/63;
8
9 • ע.ת. 7 – לטענת המאשימה, עולה מעדותו, כי ע.ת. 11 שוחח עמו על המקרה וסיפר לו על
10 התנהגותו האלימה של הנאשם, עוד לפני שפרץ הסכסוך בין ע.ת. 11 לבין הנאשם. זאת,
11 למרות שהעד לא יכול היה למקם השיחה עם ע.ת. 11 בזמן, באופן ספציפי;
12
13 • תנא דמסייע נוסף מבקשת המאשימה ללמוד מעדותו של ע.ת. 6 אשר חקר את המתלונן –
14 ע.ת. 3 – במשטרה, ובחקירתו במח"ש (ת/16) זיהה את קולו של חברו החוקר ע.ת. 9 אומר
15 "איזה בושות חבר שלך עושה". זאת, הגם שעוד באותה חקירה במח"ש מסר, כי אינו יודע,
16 האם המשפט נאמר לעברו או לכיוונו וגם בבית המשפט לא יכול היה להסביר, מה משמעות
17 המשפט ולמה כוונתו.
18
19
20 • אשר לחוקר המשטרה ע.ת. 9 עצמו - זה האחרון, לא זיהה את הדובר באותה הקלטה, הן
21 בעדותו במח"ש (ת/20) והן בחקירתו בבית המשפט.
22
23 • המתורגמן המשטרתי יוסף בן דוד, שאמרותיו במח"ש הוגשו בהסכמה, חלף זימונו לעדות
24 (ת'27 – ת/28) מסר, כי במהלך השחזור וכן במהלך חקירתו השניה של המתלונן – ע.ת. 3 –
25 במשטרה, מסר האחרון, כי הוכה על ידי השוטרים ובחקירה השניה, שנערכה מספר ימים
26 לאחר האירוע, אף הציג המתלונן לעד סימנים באזור הכתף. מדברי המתלונן בשחזור
27 מבקשת המאשימה ללמוד, כי אין רגליים לטענה, שהחבלות נגרמו למתלונן במהלך מעצרו.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 עוד מפנה המאשימה לכך, שעד זה זיהה, באמרתו השניה במח"ש (ת/28) את העד ע.ת. 6,
2 כמי שאמר את אותו משפט ("איזה בושות חבר שלך עושה") במהלך חקירת המתלונן.
3
4 בהתייחס לניהול החקירה במח"ש, טענה המאשימה, כי נגבו מספר אמרות מהמתלונן – ע.ת. 3 –
5 היות שבעת גביית אמרתו הראשונה במח"ש (ת/6) לא היה מתורגמן; בעת גביית אמרתו השניה
6 (ת/7) היה המתלונן חסר סבלנות; לכן – נדרשה גביית גרסתו בפעם השלישית (ת/8).

7
8 המאשימה הכחישה קיומה של הכוונה כלשהי בחקירה, כלפי מי מהעדים וטענה, שהחקירה
9 התמקדה בגביית גרסתו של ע.ת. 11, לאור שיחות אנונימיות, שהתקבלו במח"ש ובהן נאמר – כי
10 אותו עד יוכל לשפוך אור על האירועים.

11
12 המאשימה מאשרת, כי נערכה חקירה ארוכה יחסית ואך אינטנסיבית, לטענתם – מתוך רצון לסיים
13 את כל החקירות באותו היום ולהימנע ממעצרים וכן להימנע משיבוש הליכי החקירה.

14
15 לטענת המאשימה, כאשר עומת הנאשם, בחקירתו במח"ש, עם חלק מהשוטרים המפלילים – שתק,
16 ונמנע מלטעון, כי עדים אלה משקרים.

17
18 לטענת המאשימה, ניסה נאשם להרחיק עצמו ממגע עם המתלונן.

19
20 המאשימה מפנה למספר פרטים בהם, לטענתה, קיימות סתירות בגרסת הנאשם, כגון הימנעותו
21 מלהזכיר, כי תשאל את המתלונן בשטח; טענתו, כי לא הופעלה כל אלימות באירוע כלעומת טענה
22 אחרת, לפיה יתכן שהופעלה אלימות כאשר לא היה נוכח במקום; טענתו, כי לא הבחין בחבלות אצל
23 המתלונן.

24
25 עוד טוענת המאשימה כי אין בסיס לטענת הנאשם, כי ע.ת. 11 ביקש להפלילו בעקבות תמרוני
26 חקירה, במסגרתם נמסר לו, כי הנאשם מפליל אותו.

27
28 אשר לטענה בנוגע לאי הבאת החשודים הנוספים שנכחו בדירה לעדות – נטען, כי בהיותם תושבי
29 אזור יהודה ושומרון שהיו שוהים בלתי חוקיים – לא ניתן היה להביאם.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1
2 בנוגע לשאלה, מדוע לא נערך מסדר זיהוי - הפנתה המאשימה לדברי החוקר מח"ש ע.ת. 8, לפיהם -
3 חומר החקירה שנאסף הצביע על הנאשם כמי שעבר העבירה והמתלונן - ע.ת. 3 - אף מסר תיאור
4 מתאים לנאשם, כך שלא היה צורך בעריכת מסדר זיהוי.
5
6 מכל מקום, טוענת המאשימה, כי חרף הטענות בדבר מחדלי החקירה השונים - די בראיות שנאספו
7 כדי לבסס אשמת הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.
8
9 לטענת ההגנה - העדות הראשית שעשויה היתה, עוד בשלב החקירתי, לשפוך אור על האירוע - היא
10 עדות המתלונן - ע.ת. 3, אך עדות זו - אינה מהימנה ולא יהיה בה כדי לבסס האישום כלפי הנאשם
11 דווקא, שכן לא נערך הליך פשוט, של מסדר זיהוי, או אפילו הצגת תמונות השוטרים המעורבים
12 למתלונן, במהלך חקירתו, לצורך הבנת חלקו הנטען של כל אחד מהם באירוע.
13
14 אשר למהימנות המתלונן נטען, כי זה הודה בתחילה, שעבר את העבירות בגינן נעצר; לאחר מכן -
15 הכחיש זאת וטען, כי היה שתוי במהלך גביית אמרתו הראשונה במשטרה (ת/4); לאחר מכן -
16 במשפטו - הודה בעבירות.
17
18 לטענת ההגנה, לא היסס המתלונן להכתיר אף את חבריו - החשודים הנוספים שהיו נוכחים בעבירה
19 - כ"שקרנים", כשנמסר לו, שהופלל על ידם.
20
21 המתלונן מסר, באמרתו ת/5, כי היה שתוי במהלך גביית אמרתו הראשונה (ת/4), אך דבריו אלה
22 נסתרו על ידי מי שחקר אותו ובמשפט אף אישר כי לא מסר אמת בנוגע לכך.
23
24 המתלונן אף לא מסר אמת בחקירותיו במח"ש וגרסותיו - הן במח"ש והן בבית המשפט - היו
25 מתפתחות.
26
27 אשר לחבלות שתועדו אצל המתלונן - נטען, כי לא מן הנמנע, שהיו על גופו עוד טרם מעצרו, או
28 נגרמו לו - לאחר מעצרו. זאת, היות שאיש לא הבחין בחבלות עד לבוקר יום 23/02/17 - למחרת
29 האירוע. לטענת ההגנה, לא מסר המתלונן, בעת גביית אמרתו הראשונה במשטרה (ת/4) כי הותקף

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 ואף החוקרים ע.ת. 6 ו-ע.ת. 9, כמו גם המתורגמן מר יוסף בן דוד – לא הבחינו בחבלות כלשהן על
2 גופו. בנוסף, כעולה מהגיליון הרפואי ת/14 – אף החובש אשר בדק הנאשם בעת קליטתו במעצר לא
3 הבחין בחבלות על גופו. אשר לרופא המעצר – ע.ת. 5 – האחרון מסר, כי בעת בדיקת המתלונן, היו
4 החבלות יבשות וייתכן שנגרמו עד שבוע ימים לפני הבדיקה.

5
6 לטענת ההגנה, מסר המתלונן גרסאות שונות, הן בנוגע למספר השוטרים שתקפו אותו; הן בנוגע
7 לשלב באירוע בו הותקף; הן בנוגע לתיאור התוקף או התוקפים.

8
9 אשר לעדויות השוטרים האחרים שנכחו באירוע טענה ההגנה, כי הם עצמם היו ונותרו חשודים
10 בתקיפת המתלונן ולפיכך – הם בעלי אינטרס למלט עצמם מהחשד, גם במחיר הפללת הנאשם.

11
12 ההגנה הכבירה מילים בנוגע למחדלי החקירה, בין היתר: אי גביית עדות מהחשודים הנוספים שהיו
13 בדירה; אי עריכת מסדר זיהוי כלשהו, ואפילו אי הצגת תמונות השוטרים שהיו באירוע למתלונן –
14 ע.ת. 3 – למרות שזה האחרון, מסר שוב ושוב באמרותיו, כי מסוגל לזהות את התוקפים.

15
16 לטענת ההגנה – מחדלי החקירה המשמעותיים הביאו לנזק ראייתי, שאינו מאפשר, כעת, להגיע
17 לממצאים בנוגע לאירוע הנטען.

18
19 לטענת ההגנה - הכווין הצוות החוקר במח"ש, הן את המתלונן והן את השוטרים שנחקרו, לגרסה
20 המתיישבת עם חשדם, כי הנאשם הוא שהוביל את התקיפה.

21
22 בפרט נטען, כי העד ע.ת. 11 הובל למסור גרסה מפלילה כלפי הנאשם, לאחר שנאמר לו, כי הנאשם
23 מסר, שמעמדו (של ע.ת. 11), ותפקידו במשטרה מוטלים בספק והדבר העלה את חמתו.

24
25 לטענת ההגנה, יתר השוטרים הפלילו את הנאשם רק לאחר שהוצגה להם גרסתו של חברם ע.ת. 11.

26
27 ההגנה הצביעה על פרכות וסתירות בעדויות השוטרים המפלילים.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 ההגנה טוענת, כי אין במשפט, שנאמר בין החוקרים ע.ת. 6 ו-ע.ת. 9, במהלך חקירת המתלונן, כדי
2 לקשור הנאשם לעבירה.

3
4 ההגנה עותרת לזכות הנאשם בדין.

דיון והכרעה

5
6
7
8
9 לאחר שבית המשפט שמע את העדים שהובאו על ידי הצדדים; עיין במוצגים שהוגשו – אינו מוצא,
10 כי עלה בידי המאשימה לבסס אשמתו של הנאשם בתיק זה.

11
12 נסיון המאשימה לבסס הפללתו של הנאשם בעבירה נסמך על שני אדנים עיקריים ומספר תומכים.

13
14 האדן הראשון והמרכזי – הוא עדותו של "בעל הדבר", המתלונן – ע.ת. 3.

15
16 לאחר שמיעת עדותו ועיון באמרות הרבות שמסר; כמו גם בדוח השחזור ובתיעוד מהלך חקירתו –
17 מוצא בית המשפט, כי המדובר בעד נעדר כל מאפייני מהימנות, שלא ניתן לבסס ממצא כלשהו, שלא
18 לדבר על ממצא פלילי מרשיע – על דבריו.

19
20 המדובר במי שעשה רושם, כמעורב בעולם העברייני.

21
22 העד מסר מספר גרסאות, שאף הוא עצמו מאשר כיום, שהיו גרסאות כוזבות. בין היתר, הכחיש
23 מעורבותו בהתפרצויות בגינן נעצר; טען, כי שותפיו לדירה משקרים; מסר, כי היה תחת השפעת
24 משקאות אלכוהוליים בעת גביית אמרתו הראשונה. בלשון המעטה ייאמר, כי האמת אינה נר לרגליו
25 של עד זה.

26
27 מעבר להתנהלותו הכללית, הרי בנוגע לעצם האירוע נושא כתב האישום – מסר לפחות שלוש
28 גרסאות עיקריות: האחת – באמרתו במו"ש ת/6 – כי הותקף על ידי אותו השוטר, שהכניסו לדירה.
29 השניה – כפי העולה מאמרתו השניה במו"ש ת/7 – כי הותקף על ידי אחד השוטרים, שהיה נוכח

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 42966-09-17 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בדירה כאשר הגיע למקום ורק לאחר מכן – הגיעו שוטרים נוספים, כאשר באמרה זו אף מוסר העד,
2 כי האלימות הפסיקה דווקא כאשר הגיעו השוטרים הנוספים (אין מחלוקת, כי הנאשם לא שהה
3 בדירה בתחילה אלא הגיע כתגבורת).

4
5 השלישית – כפי העולה מאמרתו האחרונה במח"ש ת/8, לפיה אותם שוטרים שהיו בדירה בעת
6 הגעתו – לא תקפו אותו, אלא שוטר שהגיע לדירה לאחר מכן, היינו – לפי גרסה זו - המדובר באחד
7 מהשניים – הנאשם או ע.ת.11. עוד ציין המתלונן, באמרתו זו כי הותקף על ידי שניים יחדיו, כשאחד
8 מהם תפס אותו והשני הכה אותו, כאשר השוטר שהחזיק אותו – היה אחד מאלה שהיו נוכחים
9 בדירה קודם לכן. כלומר, ע.ת.2 או ע.ת.10.

10
11 להשלמת התמונה ייאמר, כי בעת גביית גרסתו הראשונית של המתלונן, במשטרת ישראל – לא ציין
12 כלל, כי חווה אלימות כלשהי. היחידה החוקרת – מח"ש - חשדה, כי המתלונן מסר פרטים כאלה,
13 בדקה את התיעוד הקולי של החקירה – אך לא נמצא דבר. הפעם הראשונה בה הזכיר החשוד
14 אלימות שהופעלה כלפיו, היתה רק למחרת מעצרו, לאחר שפגש עורך דין ובהמשך – בשחזור
15 ובאמרה הנוספת שנגבתה ממנו במשטרה, אם כי באמרות אלה – לא מסר תיאור ספציפי של מעשי
16 האלימות הנטענים.

17
18 העדיפות, מבחינה ראייתית, היא בדרך כלל לאמרה הקרובה לאירועים ולגרסה הראשונית ומכל
19 מקום – לנוכח התנהלותו המניפולטיבית של המתלונן – לא ניתן לבסס ממצא כלשהו על דבריו.

20
21 המאשימה אינה מתכחשת להתפתחות בגרסאות השונות של המתלונן והכבירה מילים במאמץ
22 לנסות ולספק הסברים לכך, כגון, שהמתלונן היה קצר רוח באחת מחקירותיו; באחרת – לא היה
23 נוכח מתורגמן והיא נגבתה על ידי חוקר שידיעתו בשפה הערבית אינה מלאה; עוד כהנה וכהנה.
24 ברם, במשפט פלילי – הנחת היסוד היא חפותו של הנאשם ואין די בהצבעה על אפשרות כלשהי,
25 במסגרתה ניתן להסביר הראיות, כך שתבססנה אשמתו; אלא יש להראות, כי זוהי המסקנה היחידה
26 האפשרית, מעבר לכל ספק סביר.

27
28 ראו לענין זה ע"פ 4675/97 ישראל רוזוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4), 337, ע' 369 :

29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 יוצאים אנו אל-הדרך - זו הנחת היסוד וחוקת-החפות עמנו. אדם - כל אדם - הינו בחוקת חף-מעוון-מפשע-
2 ומחטאה כל עוד לא הוכח אחרת. פירוש: הנטל להפריך את חוקת-החפות - קרא: נטל השכנוע במשפט
3 פלילי - מוטל על התביעה, וחוקת-החפות תעמוד עד אם תופרך. על כך מוסיף החוק ומודיענו, כי חוקת-
4 החפות לא תופרך אלא אם הוכחה אשמתו של אדם מעבר לספק סביר.

5
6 המאשימה הצביעה על החבלות, אשר תועדו אצל הנאשם, כבר על ידי עורך דינו בהארכת המעצר
7 הראשונה.

8
9 אין מחלוקת, כי באותה העת – נמצאו חבלות על גופו של המתלונן.

10
11 ברם, לאחר שמיעת כלל הראיות, נותר ספק משמעותי בשאלה – מתי נגרמו חבלות אלה.

12
13 שני חוקרים ואף מתורגמן, אשר חקרו את המתלונן מיד לאחר מעצרו – לא הבחינו בחבלות כלשהן
14 על גופו והוא אף לא הצביע על קיומן. ודוק: המדובר בכמות גדולה של חבלות, על איברי גוף שונים
15 וגם אם מרביתן היו תחת הבגדים – קשה להניח, שמי מהנוכחים לא הבחין בדבר. עוד יצוין, כי
16 המתורגמן איננו איש משטרה.

17
18 ע.ת. 5 – רופא שבי"ס אשר בדק ותיעד את החבלות אצל המתלונן, מסר, כי המתלונן לא הצביע על
19 חבלות כלשהן בעת קליטתו ובמועד בו בדק הוא עצמו את החבלות – למחרת מעצרו, כלומר –
20 למחרת היום בו נגרמו החבלות, על פי הנטען – התרשם דווקא, כי אין טריות ונגרמו לפני עד כשבוע
21 ימים.

22
23 במהלך שמיעת עדותו של הרופא ע.ת. 5 הוברר, כי מיד בעת קליטתו נבדק כל עצור על ידי חובש
24 והוגש הגיליון הרפואי המתאר את בדיקת החובש (ת/14), אשר מצא המתלונן במצב תקין לחלוטין
25 ובעמודה ספציפית אף ציין, כי אין עליו סימני חבלה כלל! תעודה רפואית זו הוגשה בהסכמת
26 הצדדים ואף סומנה כמוצג מטעם המאשימה.

27
28 עד כאן בנוגע למתלונן – ע.ת. 3 - ולחבלות שעל גופו.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני : 1315/2017

1 האדן השני המרכזי עליו נסמכת המאשימה, הוא עדויות השוטרים ביחידה עליה פיקד ובראשם –
2 ע.ת. 11. ביחד עמו, הפלילו את הנאשם באופן ישיר גם ע.ת. 2 ו-ע.ת. 10.

3
4 כאן המקום לפרט, כי הנאשם הגיע, כקצין טרי, לפקד על יחידה מגובשת, כשפקודיו – נגדים –
5 משרתים בצוותא שנים רבות, ולהם אף מפקד קודם, אהוד עליהם, אשר הושעה מתפקידו, אך רוחו
6 עדיין שלטה על המקום.

7
8 על פי העולה מהראיות שנשמעו, נתקל הנאשם בבעיות משמעת, בעיקר מצדו של ע.ת. 11, מיד עם
9 הגעתו, וכצעד פיקודי, נקט הנאשם אמצעי משמעת שונים כלפיו, אשר היו למורת רוחו.

10
11 העימותים שנוצרו זכו לתהודה רחבה ועל פי העדויות שנשמעו היו נחלת הכלל.

12
13 מתוך השוטרים – פקודיו של הנאשם וחבריו ליחידה – אשר נחקרו במח"ש, היו גם אחרים חשודים
14 בעבירה, שכן, כאמור, מגרסאותיו השונות של המתלונן – ניתן היה לבסס חשד נגד מספר שוטרים
15 שהיו נוכחים במקום.

16
17 כל השוטרים שנחקרו הכחישו, בתחילה, הפעלת אלימות כלשהי. גם בדוחות הפעולה, שנערכו בזמן
18 הקרוב לאירוע – לא נזכרה הפעלת אלימות.

19
20 מקריאת העדויות וגם אמרות החוץ שנגבו בין החקירות השונות או במהלכן, כתרגילי חקירה –
21 עולה, כי מח"ש ניהלו חקירה אינטנסיבית ביותר, ארוכה מאוד, תוך הפעלת לחץ במינון גבוה על
22 הנחקרים השונים, לרבות איומים מרומזים על עתידם המקצועי ועל המשך שירותם במשטרה.

23
24 במהלך החקירה אובחנה החוליה החלשה, שהיא – ע.ת. 11. בפני עד זה הוטח, הן בעת חקירתו
25 הרשמית והן בשיחות ביניים, שנערכו כתרגילי חקירה ותועדו על ידי היחידה החוקרת, כי הנאשם
26 מחפש את רעתו ונמסר לו, כי מעמדו ותפקידו (של העד) במשטרה – מוטלים בספק. עוד נאמר לו, כי
27 בעוד שהוא חס על הנאשם – זה האחרון אינו חס עליו, ואף אינו חושש להרוס את הקריירה שלו.
28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 עולה מתמלילי החקירה, כי הדברים הללו העלו את חמתו של העד, אשר אף כינה את הנאשם הכינוי
2 "נבלה" אל מול החוקרים.

3
4 רק לאחר תרגיל החקירה הלז – מסר העד גרסה מפלילה כלפי הנאשם. דא עקא, כי גרסה זו שונה,
5 בפרטים מהותיים, מגרסאות המתלונן עצמו ואף מפרטים אחרים, שהוכחו באופן אובייקטיבי. בין
6 היתר, מסר עד זה, בחקירתו במח"ש ת/29א', כי כשהגיע לדירה – היו שם כ-20 שוטרים ואף יותר
7 מכך; עוד מסר, כי כאשר הגיע – החשודים היו אזוקים, כי המתלונן היה יושב והנאשם נאלץ
8 להקימו. אלא, שהמתלונן עצמו סיפר, כי עמד כאשר הותקף וכי נאזק רק לאחר שנסתיימה
9 התקיפה. עוד מסר העד, כי הנאשם הכה את שלושת החשודים, באמצעות מוט המאוורר, ברגליהם
10 ואילו המתלונן סיפר על מכות באזורי גוף שונים.

11
12 אשר לחקירת העד בבית המשפט, ניתן לומר, כי עיקר גרסתו התנפצה לחלוטין. כך, בנוגע להטחת
13 המאוורר במתלונן – עלה, כי הנאשם הזיז את המאוורר שהפריע לו, וכי אין הכרח כלל, שהמדובר
14 היה בפעולה מכוונת!

15
16 עד זה סירב, במהלך חקירתו, להתעמת עם הנאשם.

17
18 אין מחלוקת, כי עד זה עוין את הנאשם, עוינות קשה.

19
20 אין גם מחלוקת, כי העד עצמו מסר פרטים, שאינם נכונים, אם בתחילת חקירתו במח"ש ואם
21 בהמשך. העד אף עומד לדין משמעתי בגין מסירת פרטים כוזבים. עד זה אף היה בעצמו חשוד
22 בעבירה, כך שקיים מבחינתו אינטרס ברור, למלט עצמו מן הדין.

23
24 צירוף כלל העובדות שפורטו לעיל מביא למסקנה – כי לא ניתן לבסס ממצא על עדותו של העד, גם
25 לא בהצטרף לראיות אחרות בתיק.

26
27 אותם נימוקים יפים גם בנוגע לעדויותיהם של ע.ת. 2 ו-ע.ת. 10: גם הם הכחישו בתחילה קיומה של
28 אלימות, הן בדוחות הפעולה שרשמו והן בחקירתם במח"ש; גם הם הפלילו הנאשם בחקירה – רק

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 לאחר שהוטח בפניהם, כי ע.ת. 11 הפלילו; גם הם היו חשודים בעבירות; גם הם עומדים לדין
2 משמעותי בגין מסירת פרטים כוזבים.

3
4 הגם שבהתאם להלכה העדכנית בדיני הראיות, אין מניעה לקבל עדותם של עדים מעונינים, או בעלי
5 אינטרס, הרי יש לנהוג בזהירות רבה בבחינת עדויותיהם וקיים קושי מובנה לבסס ממצא על עדויות
6 כאלה.

7
8 ראו לענין זה, ע"פ 400/84, **מדינת ישראל נ' שרה אנג'ל**, מ(3) 481 (1986):

9
10 נכונות זו לשקר, לחפות על ידידים ולהעליל על אחרים, מתוך תלות ולויאליות הקשורות בשיקולים מגוונים
11 ביותר, אפיינו איפוא עדים אלה, ודבר זה מקשה על ביסוס מימצאים על עדותם, ובמיוחד כאשר מוסרים
12 הם על תוכן של שיחות שהתקיימו בינם לבין עצמם.

13
14 המאשימה הפנתה עוד לשתי ראיות תומכות: הראשונה – עדותו של ע.ת. 1. אין מחלוקת כי עד זה
15 לא הבחין באלימות כלשהי, אך הוא מסר, באמרתו במח"ש, כי שמע קולות של חבטה וצעקות כאב
16 מתוך הדירה.

17
18 ברם, בחקירתו בבית המשפט, אישר העד, כי כאשר הגיע לדירה (העד הגיע בשלב האחרון, עם שוטרי
19 הסיור שבאו ליטול עמם את העצורים) – עמד בכניסה ושם פגש את הנאשם, אשר אמר לו לקחת את
20 העצור שישב בסלון. אותו עצור – היה המתלונן, והעד אף אישר, כי שמר עמו על קשר עין מרגע
21 הגעתו לדירה ועד עזיבתו. מכאן – שאם שמע העד קולות של אלימות מתוך חדרי הדירה – הרי אין
22 המדובר באלימות שהופעלה כלפי המתלונן.

23
24 העד אף לא תיעד הדברים ששמע בדוח פעולה, שנרשם בזמן אמת ולמעשה – לא ציין כל התנהלות
25 חריגה.

26
27 העד הוביל את המתלונן לתחנת המשטרה וזה האחרון – לא מסר לו, במהלך הנסיעה, כי הופעלה
28 כלפיו אלימות כלשהי.

29

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 גם עד זה, הכחיש, בתחילה, הפעלת אלימות כלשהי בדירה ומסר הדברים למח"ש, רק לאחר הפסקה
2 בחקירה, בה נאמר לו, לטענתו, כי יסיים את תפקידו במשטרה אם לא יתחיל לדבר.

3
4 מכל מקום – לנוכח השלב בו הגיע העד למקום והיותו בקשר עין רציף עם המתלונן מעת הגיעו – אין
5 בעדותו של עד זה כדי לסבך את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

6
7
8 ראיה תומכת נוספת, עליה מסתמכת המאשימה – אינה אלא בבחינת "קטעי ניבים סתומים"
9 (כמאמר המשוררת רחל בשירה "פגישה, חצי פגישה"). המדובר בהתבטאות, שנשמעה בין החוקרים
10 ע.ת. 6 ו-ע.ת. 9, אשר גבו את אמרתו הראשונית של המתלונן במשטרה – "איזה בושות החבר שלך
11 עושה". לאור העולה מהתיעוד הקולי של החקירה – אין מחלוקת, כי התבטאות זו אכן נשמעת.
12 ברם, לאחר שמיעת כלל הראיות – אין ברור כלל, מפי מי בדיוק נאמרה (ניתן להניח כי היה זה
13 החוקר ע.ת. 6, אך הוא עצמו מכחיש, שמדובר בקולו שלו והדבר אינו נטול ספיקות). אך מכל מקום,
14 אין ברור כלל הקשר הדברים ויש לתמוה, כיצד הגיעה המאשימה למסקנה, כי התבטאות זו קשורה
15 דווקא לאירוע נושא כתב האישום.

16
17 אשר לעדותו של ע.ת. 7 – תוכן העדות עצמו, הוא בגדר עדות מפי השמועה ואינו קביל. מטרת הבאת
18 עד זה על ידי המאשימה, היה להוכיח, שהעד המפליל – ע.ת. 11 – סיפר על אלימות שהופעלה מצדו
19 של הנאשם עוד טרם חקירתו במח"ש. מכאן, מבקשת המאשימה לשלול את טענת ההגנה, כי ע.ת. 11
20 הובל על ידי חוקרי מח"ש להפליל את הנאשם. אלא, מחקירתו הנגדית עלה, כי אינו מסוגל למקם
21 השיחה בזמן. אמנם, לשיטתו – היתה אותה שיחה באחד החדשים פברואר, מרץ, אפריל 2017,
22 כאשר חקירת ע.ת. 11 במח"ש היתה בחודש יוני. ברם, בהעדר נקודות אחיזה משמעותיות בעדותו
23 של העד בכל הנוגע לזמן בו נאמרו הדברים – קשה להבין, כיצד הגיע למסקנה, כי היתה דווקא
24 בחדשים אלה ובית המשפט אינו מוצא לבסס ממצא על עדותו.

25
26
27 עוד מבקשת המאשימה להסתמך על פרכות או סתירות בעדותו של הנאשם עצמו.

28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 ברם, דווקא עדותו של הנאשם היתה העקבית ביותר בפרשה זו ובית המשפט התרשם ממנו לחיוב,
2 כמי שמסר, בגילוי לב, את כל הידוע לו.

3
4 בניגוד לשוטרים המפלילים – פקודיו – לא נמצאו אותות אי אמת כלשהן אצל הנאשם ואף לא
5 סתירות משמעותיות בדבריו.

6
7 למעשה – מה שמכונה בסיכומי המאשימה כסתירה המרכזית בעדות הנאשם, היא, כי בחלק
8 מאמרותיו מסר – שלא הופעלה כלל אלימות באירוע ובחלק אחר מסר – כי אם הופעלה אלימות,
9 היה זה בשלב בו לא היה נוכח במקום. אין המדובר בסתירה עובדתית, אלא בהשערות שונות שמסר
10 הנאשם, בנסיון להסביר חלק מהראיות שהוצגו בפניו.

11
12 מכל מקום – בניגוד לעדותם של שלושת השוטרים המפלילים – ע.ת. 2; ע.ת. 9 ו-ע.ת. 11 – מהם
13 התרשם בית המשפט כעדים מניפולטיביים מאוד, שהאמת אינה נר לרגלם – עשה הנאשם רושם
14 מהימן.

15
16 יצוין, אחת מטענותיה של המאשימה החוזרת שוב ושוב בסיכומים היא – כי כלל השוטרים שהעידו
17 הפגינו אי נעימות מהמעמד וחלקם אף עשו נסיונות שונים לחמוק ממתן העדות. המאשימה בוחרת
18 להסביר זאת בלחצים שהופעלו על השוטרים, כפי שאף נמסר מפי חלק מהם (ראו למשל ת/1).
19 העדים השוטרים אכן הפגינו, באופן כללי, אי נעימות. ברם, הדבר אינו חריג בבית המשפט ואינו
20 מיוחד לעדים, שהם שוטרים. פעמים רבות, גם אזרחים מהשורה – מנסים לחמוק ממתן עדות
21 ומפגינים אי נעימות. אלא, שבית המשפט לא התרשם מלחצים שהופעלו על מי מהעדים, גם אם נטען
22 הדבר מפי מי מהם. המדובר באנשי משטרה מנוסים, שמעמד מסירת העדות אינו זר להם. הסיבה
23 לאי הנעימות שהופגנה עשויה, באותה מידה, להיות נעוצה בכך, שמסרו פרטים שאינם אמת,
24 במטרה למלט עצמם מן הדין ומהתגובה לכך אצל חברת השוטרים סביבם. כך שבסופו של דבר –
25 אין לבסס ממצא כלשהו על אותה אי נעימות, שעשויה, באותה מידה, להתיישב הן עם טענות
26 המאשימה והן עם טענות ההגנה. על בית המשפט להסתמך על עובדות ולא על תחושות שהפגין מי
27 מהצדדים ואשר לא ניתן אף לשלול, כי הועלו באופן מניפולטיבי.

28

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 42966-09-17 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 אשר לטענות ההגנה בנוגע להתנהלות החקירה – אכן, לאחר שמיעת מכלול הראיות – הוברר, כי
2 קיימים מחדלים משמעותיים ביותר בחקירה, אשר, כשלעצמם, פערו חלל ראייתי, שאין ניתן לגשר
3 עליו.

4
5 ראו לענין זה, ע"פ 3090/11 ענתבאווי נ' מדינת ישראל:

6
7 אשר למחדלי החקירה, לעתים חש אני כי קולנו בהקשר זה קורא במדבר, חרף נסיונו ונסיונם של בתי
8 המשפט בכלל בהערכת תיקים וראיות. לא אחת נדרשנו לצורך בהדרכת חוקרים ובליווי החקירות באופן
9 שיצמצם מחדלי חקירה, ומקוה אני כי ההנחה אינה שבית המשפט יעשה תדיר את מלאכת ברירת התבן
10 מן הבר חרף מחדלי החקירה.

11
12 ראו בנוסף עפ 2840/17 נתנאל ניאזוב נ' מדינת ישראל:

13
14 בית משפט זה חזר והתרה ברשויות החקירה לבל תתמקדנה רק באיסוף ראיות המבססות את אשמתו של
15 החשוד, והזכיר להן את חובתן לאסוף את כל הראיות, אשר יש להן קשר ישיר לפרשה הנחקרת – ובלבד
16 שאיסופן של הראיות הנ"ל אינו כרוך במאמץ יוצא דופן. עצם העובדה שבית משפט זה נאלץ לחזור
17 פעמים כה רבות על דבריו אלה, מעלה חשש כי רשויות האכיפה לא הפנימו באופן מספק את האמירות
18 שהופנו כלפיהן.

19
20 אמנם, אף חקירה אינה מושלמת ובית המשפט אף קבע, לא פעם, כי יש להיזהר מהסטת הדיון
21 משאלת ביסוס אשמתו של הנאשם אל ביקורת על היחידה החוקרת.

22
23 ראו לענין זה, ע"פ 7164/07 אלהושלה נ' מדינת ישראל:

24
25 הלכה היא כי מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה
26 הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו.

27
28 אין מחלוקת, כי התנהלה חקירה אינטנסיבית ביותר כלפי אנשי המשטרה החשודים, שעות ארוכות,
29 בתנאים קשים, תוך הפעלת לחץ של ממש עליהם. בכך כשלעצמו – אין למצוא דופי. שכן, המדובר

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 בנחקרים המשרתים זמן רב במערכת אכיפת החוק, מנוסים בחקירות ומכירים את דרכי ההתנהלות
2 בחקירה, לרבות תרגילי חקירה שונים. כל חקירה אינה מעמד נעים, אך על מנת להגיע לחקר האמת
3 – לעיתים יש צורך בניהול חקירה אינטנסיבית מעין זו ובהפניית כתף קרה לנחקרים.

4
5 אלא, שבמקרה דנן – חרגו הדברים מהתנהלות לגיטימית של חקירה.

6
7 הוברר מהראיות שנשמעו, כי בתחילה, לא ייחסה היחידה החוקרת – מח"ש – משמעות יתר לתלונה,
8 שהועברה מטעם בא כח המתלונן ממש בסמוך לאירוע, לרבות מספר תזכורות – כולן לא זכו כלל
9 למענה. למעשה, החלו פעולות החקירה המשמעותיות בתיק רק ארבעה חדשים לאחר האירוע –
10 בחודש יוני 2017, והזרז שהביא לכך היה שיחות הטלפון ה"אנונימיות" שהתקבלו, וייחסו לעד ע.ת.
11 11 ידיעה בנוגע להפעלת האלימות באירוע, ואשר מקורן לא ברור, ללא כל הסבר מניח את הדעת.
12 ודוק: בירור מקור השיחות עשוי היה לשפוך אור על האינטרס, שמאחורי מסירת המידע שנאמר
13 בהן.

14
15 מעבר לאמור, עולה בבירור, כי היחידה החוקרת הניחה מראש הפללת הנאשם לבדו, כשאין עולים
16 כלל מאמצים כלשהם, במהלך החקירה, לאסוף ראיות נגד יתר השוטרים שהיו נוכחים במקום,
17 למרות שמאמרותיו השונות של המתלונן – עלה חשד לא פחות כבד גם כלפי שוטרים נוספים,
18 ביניהם העדים ע.ת. 2; ע.ת. 10 ו-ע.ת. 11 עצמם! כך, הן בעת גביית אמרת העד ע.ת. 11 והן בתרגילי
19 החקירה בהפסקות – הוכוונה החקירה לכיוונו של הנאשם.

20
21 באותה מידה – נחקר המתלונן – ע.ת. 3 – פעם אחר פעם, בלא הסבר הגיוני להתנהלות זו, עד אשר
22 מסר גרסה, הקרובה להפללת הנאשם. המתלונן אף לא התבקש ליתן הסבר - לסתירות ולהתפתחות
23 בגרסאותיו.

24
25 הליך כלשהו לזיהוי מי שתקף, על פי הטענה, את המתלונן – לא נערך, אם בדרך פשוטה, של הצגת
26 תמונת השוטרים שהיו נוכחים באירוע, שלא לדבר על מסדר זיהוי – חי או בתמונות. זאת, כאשר
27 המתלונן חוזר שוב ושוב על כך, כי מסוגל לזהות את התוקפים! לכך – לא ניתן הסבר מניח את הדעת
28 מפי החוקר הראשי – ע.ת. 8. ולמרבה הצער – ההסבר היחידי שנותר הוא, כי היה חשש, שמא

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 42966-09-17 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

1 המתלונן יזהה מי אחר כשוטר התוקף או כשוטרים התוקפים.

2
3 שני החשודים הנוספים, חבריו של המתלונן, שהיו נוכחים בדירה – לא נחקרו כלל! אמנם, קיים
4 תיעוד מסוים על נסיון לזמנם לחקירה, זמן רב לאחר האירוע, אך בית המשפט לא התרשם, כי נערך
5 נסיון אמיתי לעשות כן, תוך השקעת המאמצים הנדרשים: כל שעשתה היחידה החוקרת היה,
6 להתקשר מספר פעמים לחשודים עצמם ולבקש מהם להגיע לנקודת מפגש באזור יהודה ושומרון,
7 כדי לגבות עדות. ברם, על אף שלא הגיעו לפגישה שתואמה עמם – אין תיעוד על הגדרתם כדרושי
8 חקירה; אין תיעוד על פניה לגורמי המנהל האזרחי, מנהל התיאום והקישור או למחלקה לעזרה
9 משפטית בפרקליטות המדינה, על מנת ליצור קשר עם גורמי השלטון העצמי ביהודה ושומרון
10 ולנסות להביאם לעדות. לא זו אלא, מהמזכר ת/55 אף עולה, כי הוברר ליחידה החוקרת, שאחד
11 מהם – עובד למחייתו במקום עבודה מסודר. למרות האמור – לא נערכו פעולות במטרה לברר, היכן
12 עובד מי מהם; לא נשלח צוות כלשהו למקום העבודה במטרה לנסות ולהביא את אותו חשוד
13 לחקירה. ודוק: המדובר בעדי ראיה, שעשויים היו לשפוך אור על האירועים.

14
15 ענין נוסף שלא נבדק, הוא הליך קליטתו של המתלונן – ע.ת. 3 – במעצר. דבר קיומו של הגליון
16 הרפואי של בדיקת החובש הוברר רק במהלך המשפט. המדובר בהליך חקירה אלמנטרי לצורך בירור
17 השאלה – מה מקור החבלות שנמצאו אצל המתלונן ומתי נגרמו. אמנם, בנוגע למחדל זה, הוגש
18 הגליון הרפואי במהלך המשפט, אך עדין לא נערכו פעולות חקירה לבירור, מה בדיוק טיב הבדיקה
19 שנערכה וכיצד התרשם החובש מהעדר חבלות על גופו של המתלונן, כפי שתיעד בגליון.

20
21 מחדלים אלה הם מחדלי חקירה משמעותיים ביותר, שהיה בהם כדי לפגוע בהגנת הנאשם וכאמור –
22 הותירו חלל ראייתי, בייחוד בשאלת זיהוי המעורבים באירוע, וכן בשאלת תזמון החבלות - חלל
23 שנותר על כנו גם לאחר שמיעת כלל הראיות.

24
25 בסופו של דבר, מוצא בית המשפט ליתן אמון בגרסת הנאשם ולקבוע, כי ספק רב אם הופעלה כלפי
26 המתלונן אלימות ונגרמו לו חבלות במהלך אירוע המתואר, אך אם הופעלה אלימות – לא זו בלבד
27 שקיים ספק, אלא – הסבירות הגבוהה יותר היא, שהופעלה על ידי מי אחר מהשוטרים המעורבים,
28 שאינו הנאשם, בדגש על צמד השוטרים הראשון שהגיע למקום, כפי העולה מגרסאותיו הראשונות
29 של המתלונן במח"ש.

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשע"ט

16 יוני 2019

ת"פ 17-09-42966 מדינת ישראל נ' סימן

תיק חיצוני: 1315/2017

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

הנאשם זכאי בדין.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, במעמד הצדדים.

רון סולקין, שופט